

કિસ્સા

Regist.

ઐતુન ઓર મોહમ્મદ હનીફ.

મથ

જંગનામા બહેડન અતમ
Description of the Fort

યાને-આજકોમે-જન

ઉરદુસે નીકાલકર ગુજરાતીય તબ્લુમા કી
વાસ્તે હીનદાર ભાષા મુસલમાનોકે

જોય કર હજદાર કરનેવાસી
હુસેન નિરજા બુકસેલર ઓર પબ્લિશર
હિંદુ ભા-નિશ નપાડા રોડ મુબાઇ પે સ્ટેશન બર ૯
હિમત સર્ક ૮ આના.

દસ્તાવેજ પ્રિન્ટીંગ પ્રેમ કાદેશાહી મુબાઇ ન. ૪.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈ નામ
૧૧૬૩૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૭૫૩૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ B-૨૧ ૩૩૩૮

વિગય ૩૩૬૮ : ૩૩૬૮

ਐਤਨ ਔਰ ਮੋਹਮਮਦ ਹਨੀਫ਼.

ਸ਼ਾਇਰ ਨਾਮ ਅਲੀਫ਼ਾਫ਼ੇ ਅਖ਼ਤੀਸ਼ਾ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਮੋਹਰਮਾਨ.

ਏਲਾਹੀ ਹੋ ਆਲਮਕਾ ਕੀਰਤਾਰ ਤੁ,
ਜ਼ਿਯਾ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਸੇ ਅਲਕਤ ਭੁਰ,
ਯੇ ਈਨਸਾਂ ਵਯੁਨਾਤ ਹੁਏ ਵਾਂ ਤਮਾਸ,
ਤੁ ਵਾਹੀਦ ਅਹੁਦ ਐਰ ਨਰਨਕਾਰ ਹੁਏ,
ਸਨਾ ਹੁਰਦੇਰਾ ਹੁਏ ਯੇ ਈਨਤੇਹਾ,
ਯੇ ਹੁਏਂ ਦੋਰਨ ਤੇਰੇ ਮੋਹਮਮਦ ਨਘੀ,
ਸਲੋਮਿ ਯੁਝਰਗੀ ਤੋ ਓਨਕੇ ਫੀਯਾ,
ਸ਼ਕੀਫ਼ਿਲ ਉਮਮ ਹੁਏਂ ਮੋਹਮਮਦ ਰਸੁਲ,
ਨਘੀਯਾਂ ਤੇ ਸਰਤਾਜ਼ ਸਾਲਾਰ ਫੀ,
ਮੋਹਮਮਦ ਹੁਏਂ ਅੰਸ਼ਕ ਸ਼ਫ਼ੇ ਅਸਕੀਯਾ,
ਅਮਰ ਤੁ ਨ ਛੋਟਾ ਅਯ ਮੇਰੇ ਨਘੀ,
ਹੁਘੀਯ ਨੁਯਕੇ ਮਯੇਨੇ ਰੋਰੇਓ ਆਯ.
ਨਕੀ ਕੀਸੇਓ ਮਕਦੂਰ ਹੁਯੇਂ ਯੁਝ ਯੁਝ,
ਯੁਝਾ ਯੁਝਕੀ ਤਅਫੀਫ਼ ਕਰਤਾ ਹੁਯੇਂ ਯੋ,
ਫ਼ਤਰੇਂ ਫ਼ਤਰੇਂ ਫ਼ਤਰੇਂ ਸਲਾਮ,
ਯਤਾਂ ਓਨਕੇ ਅਫ਼ਫ਼ਾਦਾ ਅਸਫ਼ਾਯਪਰ,
ਯੁਝੁਸਨ ਅਯੁਯਕ ਸੀਫ਼ੀਫ਼ਪਰ,
ਅਤਾਂ ਪਸ ਏਲਾਹੀ ਤੁ ਓਸਮਾਨਪਰ,
ਯਤਾਂ ਕੀਰ ਤੋ ਹੁਸਨੈਨਪਰ ਕਰ ਨਯੁਲ,
ਯਤਾਂ ਫ਼ੀਫ਼ਵਿਸੇਂ ਕੜੇਂ ਮਯੇਂ ਯਯਾਨ,
ਫ਼ਰ ਅਹੁਦੇ ਯੀਲਾਫ਼ਤ ਉਮਰਯੀਨ ਯਤਾਯ,
ਸ਼ੀਕਾਰ ਯੇਲਨੇਓ ਯਲੇ ਹੋ ਸਵਾਰ,
ਹੋ ਯੇਟੇ ਅਯੁਯਕਰ ਆਫ਼ੀ ਜਨਾਯ,
ਯੁਝੇਯਫ਼ਾਰ ਕਯੁਲ ਯਾ ਯੋਕ ਗੁਲਾਮ,
ਸ਼ਹੇਰਸੇ ਮਫ਼ੀਨੇਓ ਯਕਲ,
ਯਕਯਕ ਜੰਗਲਸੇ ਓਫ਼ਾ ਯਕ ਗੁਯਾਰ,
ਯਯੇਤੂਨ ਪਾਕਵਾਮਨ ਵ ਆਫ਼ੀਸ ਕਨੀਯ,
ਯੇ ਪਾਯਾਂ ਸਵਾਰ ਓਸੇਓ ਆਯੇ ਨਫ਼ਰ,

ਦੋਨੋ ਜੰਗਕਾ ਪਯੇਫ਼ਾ ਕਰਨਫ਼ਾਰੇਂ ਤੁ.
ਯਤੀਂ ਆਸਮਾਂ ਆਰ ਮਲਾਯੋਕ ਵ ਫ਼ੁਰ.
ਕੜੇਂ ਯਾਦ ਤੁਯਕੇ ਯੁਝਾਯਾ ਯੁਝਮ,
ਨ ਫ਼ਾਫ਼ੀ ਹੁਸਰਾ ਤੁਯ ਮਫ਼ਫ਼ਾਰ ਹੁਏ.
ਕੜੇਂ ਅਯ ਮਯੇਂ ਨਯਤੇ ਨਘੀ ਮੁਸਤਫ਼ਾ.
ਜ਼ਿਯਾ ਯੁਝਕੇ ਕਾਰਨ ਯੇ ਅਲਕਤ ਸਘੀ.
ਫ਼ੀ ਯਤਮੇਂ ਨਯੁਯਤ ਤੋ ਓਨਪਰ ਕੀਯਾ.
ਜ਼ਿਯਾ ਹੁਕਨੇ ਲੈਲਾਫ਼ ਯੁਨਪਰ ਨਯੁਲ.
ਮੋਹਮਮਦ ਨਘੀ ਹੁਏਂ ਕੜੇਂ ਤੁਮ ਯਕੀ.
ਓਸੀਓ ਯੁਝਾਨੇ ਯੇ ਰਤਯਾ ਫ਼ੀਯਾ.
ਤੋ ਪਯੇਫ਼ਾ ਨ ਕਰਤਾ ਮਯੇਂ ਅਫ਼ਫ਼ਾਫ਼ੀ.
ਜ਼ਿਯਾ ਹੁਯੇਂ ਫ਼ੀਯਾ ਹੁਯੇਂ ਹੁਰਦੇਂ ਯੁਝ ਯੋ ਕੁਲ.
ਕੜੇਂ ਫ਼ਫ਼ਾ ਸੀਫ਼ਤ ਆਰ ਓਨਕੀ ਸਨਾ.
ਤੋ ਈਨਸਾਂਓ ਤਾਕਤ ਕਫ਼ਾਂ ਹੁਯੇਂ ਮੁਨੋ.
ਯਤਾਯਰ ਮੋਹਮਮਦ ਅਲੈਫ਼ੀਸਵਾਮ,
ਅਤਾਂ ਅਯਦ ਓਨਕੇ ਅਹੁਯਾਯ ਉਪਰ.
ਯਤਾਂ ਓਨਕੇ ਆਫ਼ੀਲ ਉਮਰੇਓ ਉਪਰ.
ਅਤਾਂ ਅਯਦ ਹੁਝਰਤ ਅਫ਼ੀਓ ਉਪਰ.
ਯਤਾਂ ਓਨਕੇ ਉਪਰ ਯੋ ਹੁਝਰਤ ਯੁਝੁਫ਼.
ਯ ਮੁਯਯਾ ਕੀਰਸੇਓ ਮੁਨੋ ਵਰਫ਼ੇ ਕਾਨ.
ਮੋਹਮਮਦ ਹਨੀਫ਼ ਯੀਨ ਅਫ਼ੀ ਯੁਝੁਰਾਯ,
ਯਲੇ ਯਾਰ ਅਸਫ਼ਾਯ ਫ਼ੋਕਰ ਤੇਯਾਰ,
ਫ਼ਾਂ ਯੇਟੇ ਅਯੇ ਫ਼ਰਮਾਫ਼ ਫ਼ਿਯ ਨੁਲਯਤਾਯ,
ਅਮੀਰੇਓ ਯਲਾ ਸਾਥ ਯਾ ਓਨੇਤਾਯ,
ਸ਼ੀਕਾਰ ਯੇਲਨੇਓ ਸੋ ਜੰਗਲ ਜੰਗਲ,
ਗੀਰਫ਼ੇਸੇ ਨੀਕਲੇ ਯੋਕਤਾਫ਼ੀਸ ਸਵਾਰ,
ਯੇਟੀ ਸ਼ਹੇਰਮਫ਼ੀਯੀ ਯਤਾਯ ਅਫ਼ੀਯ,
ਫ਼ੀ ਯੋਫ਼ ਧੋਫ਼ੇਓ ਤਯ ਯੁਝਰ.

હીરના મોહમ્મદ હનીફ.

આઠે નજીકે યક આનમેં,
કહો કૌન હો મુમ યે પાચુ સવાર,
પરીદ ન પર માં હુન હાંક તલ,
મગર ઝીંઘીસે હુએ અપને સેર,
મોહમ્મદ હનીફને યિયા તખ સવાલ,
કે મરદાંકા તુ પેહન કરે લીખાસ,
કહી ક્યું તુ બના ઓરત હું મએ,
અમીરને કહા તખ તુ સુંત નાઝની,
કે સીના તેરા થલથલાયા શીતાખ,
કહી ગરહું ઓરત મગર હું બલા,
બહોત બાદશાહોંકો મારી હું મંચ,
શીતાબી તુમહીં નામ અપના બતાવ
બેટી શહુદરમકી હું ઝએતુન નામ,
ન રખ અરમા દીલમેં અમીરકો કહી,
અમીરને કહા સુનકે અથ દીલરખા,
હબસ ઓર નસબમેં તો મએ પાક હું
વઘે હમ ઉપર આજનક કીમકા વાર,
યે સુન કરેઢે ઝએતુનને નેઝા કીરા,
વો લકતે હી નેઝેક બેઝાશ હો,
અથી ઉસમને હીકમને હક મગર,
હકીકતમેં મઅશુક ઝએતુન થી,
દીગર નહીં તો ઓરતકો તકત કહાં,
ગીરે હોઢે બેઝાશ મોહમ્મદ હનીફ,
જીતર અપને થોડેસે ઝએતુન ઈતાલ
બે રખ હાય હુખી તો કુછ હમ નહીં,
કે મુરદેકે પુસે હો બંજર ખગખ,
બે મકયુસ લાગા છુપા કોહમેં,
બઝાં ચાર સવારોંકો ઝએતુ પકડ,
કરી બંકે અપને પીરકો સતમ,
ગઢથી બે તુ બેલનેકો શીકાર,
અરઝ કી કે અથ વાલીકે મેદખાન,
અવાર ચાર શીર ઉનકે હમપાહકે,
પો બેઠા અલી મુરતુઝાકા આગા
સો યક જરખ નેઝેસે મરી
બઝીરાં કહે મીરકે આ શાઅનું,
મોહમ્મદ હનીફકા હય મરાદુર નામ.
કે જસ બે પોહયે અના મુરતુઝા.

લગી હકને યુ કર વો મએદાનમેં,
કે મેરે બંગલ બીચ કરતે સીકાર.
અગર શેર હો બામે મુજ ધાંક તલ,
કે ફીરતે હો મેરે બંગલમેં દીવેર.
કે અથ ખુશ રઅના તુએ ક્યા મબલ,
મુકાબીલ હોવે હમસે તુ બે હીરાસ,
મુએ કીસ રવિશસે પછાને તુમે.
ચિયા એઠ થોડેકો જસ વખતમેં,
દોનોં પાંચ કપિબી અંદર રિકાબ.
બહોત શેર મરદોંકે કાટી ગલા.
કઈ પેહલવાનાં પછાડી હું મંચ.
કે બે નામ મુજ કાય મારે ન બવ.
કે હયે હજકા લખ ફેજ હમરાહ મુદામ.
તુ કર ઝેર અપના મેરેપર સબી.
મોહમ્મદ હનીફ બીનઅલી મુરતુઝા,
વઘે ઝોર સાઝીને આલાક હું
ન હો તબતબક ના કરે ઉમપે વાર.
માગ આડે બાલાં કમરમેં લગા.
ઝમીંપર ગીરે ખુદ ફરામાશ હો.
કે પાએ ન ઉસવકત ફતહો ઝફર.
અમીરપર અઝસે પોહ મફતુન થી.
હોઢે ઈબને હમદરસે આકર યહાં.
ખડીથી બે ઝએતુન હોકર હરીફ.
લગી કાટને સરકો બંજર નીકાબ.
કરી તખ મયાંમેં વો બંજરકે તઈ.
મુએકા ગલા કાટના હયે અઝાખ.
વો ગીરયાં હુવા શહક અંદોહમેં.
ચલી બાપકે મુલકકોં કેદ કર.
કહા શહને અથ દુઃખતરે નેકનામ.
સો ક્યઃ આજ લાઈ તુકર આશકાર.
મોહમ્મદ હનીફકો મે મારી બબત.
પકડ ઉનકો લાઈ હું મે સાય લે.
ફતવા સતી જગમેં મશહુરથા.
કાટને ઝમીર પછાડી હું મે
કે હમ મંચ માને ન ઈસ બાતકું.
બહોત ઉનકે હય ગે સોડસતમકે કામ.
કુફર તોડ કર દીઠો કાયમ ચિયા.

ચે સુન કરેકે ઝખતુન ચુરહે બીય આઈ,
 બી આલીસ બાંદીસે હોકર તૈયાર,
 અલી મુરતુઝાકા હયે મશહુર નામ,
 ફતેહ કરેકે આઈ તો ઝખતુન નામ,
 ચે ફેહ કરેકે દાખીલ હુઈ દરમરા,
 કે અય શાહ અરબકેસીપાહી હયે ખુખ,
 બી ચારોંકા કર ચાર થોડે સવાર,
 લડાવો ઈસ્તી સાઅત સખ ફૈજખંડ,
 આઈ શહુકે ખાતરમેં તખ ઉરનકી ખાત,
 ફીએ મસ્લહત મીલકે ચારોં જને,
 ઈસ્તીવકત હકને હમે હયે દિયા,
 અગર મારે ઉનંદા તો ગાઝી ફેહલાએ,
 ફુએ ચારોં અસવાર થોડો ઉપર,
 અધર કામ બહીલપે હમલા કરે,
 જયસા શેર બકરીયેમિં અકર પડે,
 શુંઅઅતકે તઈ દેખ શાહે ઈરમ,
 વલેકીન ન આયે કીસીકે ચે હાત,
 મહેલસે તુરત સુનકે ઝખતુન આઈ,
 અગર ઝીંદગી ચાહતે હો ગર તુમહે,
 વગર ના તો હું મંચ તુમહારી હરીફ,
 ચે ચારોંને સુન કરેકે ઝખતુનકી ખાત,
 નો ચારોંકા ઝાં પછ કરી બંદમે,
 કહી ગર હો રૂપસત તો અઈ શીતાબ,
 પીંદરને કહા અય અગર ગોશેમન,
 ઉ લાવેગી વહાંસે મૈરેપર બલા,
 બજીદ હોકે વહાંસે તો રૂપસત હુઈ,
 અલીને કે બનીબ ચલી ખુદતર,
 ઝરહ પોશ ચાલીસ બાંદી હુઈ,
 બે મકબુલ આયા ઉતર કોહસે,
 કે હુશયાર હો તુમ હો યા ઈમામ,
 સો આવાઝ મકબુલ સુનકર ઈમામ,
 અગીર યું કહે યા મયે ખુશ ખવાબમેં,
 કહા ફીરકે મકબુલ અય મહેરબાં,
 ઝરખ એક નેકસે ઝખતુનકે,
 કાઠા ચાહતીથી તુમહારા ગલા,
 વોહ ચારોંકા તેરે પકઠ ફેહસે,
 બીજલ હોકે તુમહારીમેં હજરત અગીર,

કહી બાપસે યુંચે સૌગંધ આઈ
 મદીનેકે બનીબકા હોકર સવાર.
 બહોત ઉનંદે હોવેગે ફત્તમસે કામ.
 વગર નંઈ તો આઈ ન ફીર ઇસ મકાન.
 કહા બાદશાહકો વઝીરોંને આ.
 શુંઅઅતમને મરહ હંથેગે અબુખ.
 સીલ્હુ આર સંબુક સખ કર તૈયાર.
 તમાશા દેખો ઉનંકા લઈ મોજખુ.
 દીલા આર થોડે આર હથયાર હાથ.
 થોડે આર હથયાર હમારે કને.
 હે લાઝીમ કરે કાફરોંસે ગીઝા.
 મરેગરનો દરબ શહાદતકા પાએ.
 ટ્રિયા હમલા કુફરકી ફૈજખર.
 ગુરેઝાં હો કુફર ગીરગીર પડે.
 ઈસ્તીનરાહ ચે ચાર ચારાં લડે.
 પકઠનેકા ઈનંદ ટ્રિયા તખ કુકમ.
 પકઠના ઉનંદોંકા હુવા મુશકીલાત.
 દીલાસા ઉનંદોંકા કહી દીલ બગાઈ.
 તો થોડે વ હથયાર લાહો હમે.
 હયે કીસતોર મારા મોહમ્મદ હનીફ.
 બી હથયાર થોડે દીએ ઉસકે હાત.
 આઈ વહાંસે જલદી પીંદરકે કને.
 મદીના ફતેહ કરેકે આઈ શીતાબ.
 કે ઉસ મુલ્કકે લોગ હંયગે ઠંકન.
 અગર તૂ ન જાવે તો હોગા બલા.
 બખુઝ ચહેલ બાંદી ન હમરાહ કોઈ.
 ઝરહ આર બખતર સખી પેહનકર.
 મુસલ્લા હો અસવાર હમરાહ હુઈ.
 પુકારા અગીરકો વો અંદોહસે.
 દીલોજાંસે મયે હું તુમહારા ગુલામ.
 આએ હોશમેં ઉસકા સુનકર કલામ.
 સુખે ક્યું જગાયા તુ હીસ બાબમેં.
 કે બેહોશ હોકર પરથે ચહાં.
 ચે બેહોશ હોકર ઝખીપર ગીર.
 સુવા બન તુમકો ન કાઠી બલા.
 બી હથયાર ચારોંકે લે ઇંકસે.
 મદીનેકે બનીબ ચલે ધરકે ધીર.

આજે મરખે દીલગીર હોકર ઈમામ,
 બે બીબી હનીફા અલી ઉનકી માં,
 કે દીલગીર મું હયે યે મેરા પીસર,
 ક્રિયા અરજ મકબુલ ખાતુનસે,
 યે સુન કરે બીબીને ગુસ્સા ક્રિયા,
 કે તેરા પીદર હજે અલી શહ જવા,
 મયે કુશ્તી લડી શાહે મરદાંકે સાત,
 અયસે ખાપ માંકા તુ હોકર પીસર,
 હમે અજેસે ફરજંદે આતા હયે આર,
 યે તઅના ક્રિયા માને ઉનકે ઉપર,
 યે કહેકર માને ક્રિયા ઉનકે ખવાખ,
 ક્રિયા ક્રીન ઘોડેપે હોકર સવાર,
 અલે સાથ મકબુલકો લેકે તખ,
 કે જમેતું ન આલીસ ઉલકી કનીઝ,
 વો શાહે ઈરમકાબી લશકરકે સાથ,
 છુડાઉં જખ ચારોંકા મયે ખંદસે,
 બગરના મદીનેમે મુંહ ના દીખાઉં,
 યે કહેકર અલે એડ ઘોડેકા કર,
 જખ બીબી હનીફા ઉઠી ખવાખસે,
 કે ફરજંદ મેરા કહા હય ખતાવ,
 કનીઝકે વો બીબીકા યું ફર કહી,
 વો મકબુલ ઘોડેકી પકડકર રીકાખ,
 લગી કરને અફસોસ બીબી તખાં,
 ન બાતુકે ક્રિયા ઉસકા હોવેગા હાલ,
 કે હયે ફ્રાજ ખહેદરમ હજઘા લાખ,
 મે કેહકરકે બીબીબી હુઈ સવાર,
 પહેન કસે બખતર વો ઘોડા સંવાર,
 રવાના હુઈ મુજે મુલકે ઈરમ,
 પોંહચી કંતઅ મંઝીલકા કર એકબાર,
 પસે આં ગરદે અસવાર ઝાહેર હુએ,
 યે આલીસ અસવાર ઉસકે કનીઝ,
 સો આતીથી ચડકર મદીને ઉપર,
 નજરકર બે રેખી તો હયે યક સવાર,
 વો જમેતને ઘોડા ઉઠાયા તખાં,
 મેરે ઠરસે બવે સો ફસતમ નીકલ,
 અગર મરદુમીકા હયે તુજમે અસર,
 કહા ઉમકો બીબીને સુનકર ખહાલ,

ગઈ ઉનકે રૂપકી સૈનક તમામ.
 સો મકબુલકો રૂખ બોલી તખાં.
 હકીકત તુ મુજકો સુના સર ખસર.
 બે ગુઝરીથી શહ પર વો જમેતુનસે.
 વહીં અપને ફરજંદકો તઅના દિયા.
 મયે બીબી હનીફાહું તેરી અમાં.
 લડી સાત દીન ઝોર મયે સાત રાત.
 ગીરા ઝરખે ઝોરતસે હો યેખખર.
 કે હાયેસે ઝોરતકે હોં ખવારો ઝાર.
 અમીરકે જગરપર હુવા કારગર.
 મોહમ્મદ હનીફ યું ઠે તખ થીતાખ.
 સીલહ પહેન સંજુક હોકર તૈયાર.
 કસમ ખા ક્રિયા અહલ દીલમે યું તખ.
 મયે લાઉં પકડ કૈદમે ઉસંકા નીઝ.
 પ્રતેહ કર મુસલમાં કરું અપને હાય.
 તખ આઉં મદીનેમે આનંદસે.
 મેરે ખાપમાં કન મયે ફીકર ન આઉં.
 તરફ મુલક શાહે ઈરમકી મગર.
 પુઝી અપની ઘોડાકા બેતાખસે.
 કીધરકો ગયા ખાટ મુજકો જતાવ.
 અમીર સવાર હોકર ગએ હું અબી.
 ગયા હું અય ખાતુન અલી જનાખ.
 કે તાઅનેસે મેરે ગયાં બેગુમાં.
 વો બન અપની દેવેગા બે કીલોકાલ.
 વો જમેતુંકે સખ મુલકમેં યેહ સો ધાક.
 ફીરા લાઉં ફરજંદ મેં અપના નઝર.
 અલી ઝુદતર તખ વહી હો સવાર.
 વો ઘોડેકા ઢોડા વહીં દમખદમ.
 ઉડા રૂખરૂ ઉનકે ગરદો ગુબાર.
 એકતાલીસ અસવાર બાહેર હુએ.
 વો જમેતુન આપી પાક હામનથી નીજ.
 પડી ઉનકે બીબી હનીફા નઝર.
 અલાતા હયે ઘોડેકા બે ઇખત્યાર.
 કહી કૈન અયસા હયે તુ અય જવાં.
 તું યહાં કૈન આતા હયે મેરેપે અલ.
 તું કર વાર અબલ તો મેરે ઉપર.
 કે અએ બે ઝુરખત હુઈ ક્રિયા મબલ.

કે મરદોં કે હથ્થાર બાધે કમર,
તુજે હયે સાઝીમ કે ચરખ પકડ,
કહી કીસવઝ્ઝસે પેદછાને મુજ,
કહી જબ કે આઈથી ઘોડા ચવા,
તબી મંઝેને જના કે ઓરત હું તું,
તો ઝંઝેતુન બોલી અગરચે હું ઝન,
યે ઢહકરકે શમશીરકા ખીચ કર
બીબીને સીપર પર લીયા ઉસકા વાર,
ઝખમ ચાર ઉંગલકા સરમે લગા,
ચકર ખાંક બીબી હુંઈ કીસવંમદ,
તો સાચાર દોકર કહી ખુલજલા,
અમીર જાતે જાતે કીયા તખ ખીચાર,
મુબાલા મેરી માં મેરે વારતે,
અમીરને કહા તખ તો મકબુલકો,
આયા દીલમે મેરે હૈ અઝમેસી કીકર,
ચડા ટકડે પગ ચો હબશી ગુલામ,
કે મા પર તેરે ટાલી ઝંઝેતું કમદ,
શીતાબીમે પોહચો મદદકા અમીર,
અમીરને કીયા અંદ ઘોડેકે તર્દ,
કમંદ કાટ તલવારસે દી છુડા,
ગઝખ હોંક બોલી સો ઝંઝેતું પુકાગ,
તેરા નામ કયા હૈ તુ જલદી ખતા,
કહે નામ મેરા હૈ મોહમ્મદ હનીફ,
યે અસવાર હયે સો મેરી માં હંચ,
મૈં જાનીથી ઝંઝેતુ કહી થક સુખન,
તેરી માં બહાદર બડી પહેલવાં,
વ લેઢીન તુ ઉસ શેઝકા ખચ ગયા,
બલે તુજકો મુજ હાંધેસે અખ મહાબ,
હગી હોને દોનોમે તખ કાર ઝાર
લી બીબીને ચાદરસે બાધી ઝખમ,
મુના જાતુ માંગી કે અચ યા કરીમ,
ઝખરદસ્ત ઓરત બડી હૈ હરીફ,
ફતેહ કે હસે રખ તું મેરી શરમ,
ફતેહ લી ખુદાને ચે મુનકર દુઆ,
ઓર તીરખાઝી સો દોનોં કીઝે,
અમીરકા નવાર ઉસપે કરતા અસર,
અમીરને કહા તખ યું ઝંઝેતુનકે,

મુકાબીલ હો મરદોંકે તું આનહાર.
કાંતે મુન ધરમે રહે બેઠકર.
કે ઓરત હું જાની તુ ક્યુ કર મુજ.
રીકાખ ખાંક જુબીશ વ સીના હીલા,
અખસ મુજસે કરતી હયે તું શુદતથ,
વલે મૈં હું મરદોંકી ગરદન શીકન-
લગાઈ વો બીબીકે સરકે ઉપર.
સીપરે કાંટ કર હોગયા હૈગા પાર.
લહુ તખ ઝખમમેસે બહેને લગા.
તબી જનપે ઝંઝેતુને ટાલી કમંદ.
ઈલાહી મેરી સાજ રખ તુ ઈતાલ.
લગા કરને અફસોસ હો બેકાર.
વો નીકલે અકેલી મેરે વાસ્તે,
ઝેચ મકબુલ મુન મેરી ખાતકા.
ઇસી ટકડે પર તુ ચડકર નઝર.
નઝર કરકે દેખા કહા યા ઈમામ.
કહા કે કીયા ચાહતી ઉનકા બંદ.
વગર નર્મ તોં ઉનકો હૈ કરતી અસીર.
પોહચે એક લહેઝમે જાંકર વહી.
પીછે માંકો કર ખુદ હુવા પેશવા.
કે ક્યુ મુજસે મેરા છુંડાયા સીકાર.
યે અસવાર હયે કોન મુજકો મુના.
મૈં લડતોંકા આયા હું હોકર હરીફ.
કે નીકલી હૈ ધરમે મેરે વાસ્તે.
ન હોગી મેરીસી કહી ઠાઈ ઝન,
કે મેરે મુકાબીલ બડી બે શુમાં.
મુવા જાન તેરા ન કાટી ગલા.
અબી વાર કરતી હું જલદી સંજાબ.
લડે ખુબ દોનોં કરે ઝરઝર.
તખમુમ કીયા કર દુગાના ખતમ.
કે ફરઝંદકો મેરે ફતેહ યા રહીમ.
કે બેટા તેરે શેરકા હૈ હનીફ.
વગર નર્મ તો જાતા હૈ સારા બરખ.
કીયા હકને તખ ઉનકી હાજત રવા.
ખઝા ખીચ તલવાર હાયમે લીઝે.
ન હો વાર ઝંઝેતુનકા કારગર.
પકડ હાય મેરા કમર બંદ તું.

તુ કર ઝાર થોડેસે મૂઝકા હા, ઝએતું તખ કમરમે ખઝોર હાથ ઠાલ. અમીરને કીયા ચુસ્ત તખ ઝીન કું ખઝાં હાથ ઉનકી કમરમે કીયા, વહી ઝીનસે સરકે હંપર હા, પુકારી હૈ બીબીને તખ ઝુદતર, અગર ચે ઝમીપર ગીરગી કલી, ચે સુન કરકે ઝીલે અમીરને હપર, વો ઝએતુન બોલી અય સાહેબ તમીઝ, મેને અપને દીલમે અહદ યું કીયા, અમીરને કહા તું મુસલમાન હો, સદક દીલસે ઝએતુન કલમા કહી, અમીરને કહા માંડા ઝએતું કે સાન, મેને ફીરંદ આનંદી ખાઇ કસમ, મુસલમા કદ ઝ્યાર યારા છુડાઉં, કહા દીલમે ઝએતુનશાહ ઝ્યાર હ, ચે નામૂસલીમ ઈસકા નહીં એતખાર, કીઝે માંડે હમરાર સખેઠે તઈ, મદીનેઠે બનીબ રવાના કીઝે, વો બીબી હનીફ ઝ્યાર ઝએતુનબી, યકાયક જગલમ કીયા બ યુઝાર, વો થોડા હાયા થા એક શેરખ, યકાયક પડી શાહકી ઉનપર નઝ, બધા દેખ ઇકતાલીસ સવારોંક હાંચ, કહા શાહ ઝાલીમને બીબીસ યુ, કહી મેં હનીફ હું ઝાખ અલી, ચે આલીસ અસવાર ઉનકે કનીઝ કહા શાહ બહુકો મુજ દે ઈતાલ, સુખન સુનકે બોલી હસે બા ગઝબ, લગાયા વો કાફરને જબ સરપે વાર, કહી યાઈલાહી તું રખલે શરમ, હા વહાસે ધુંદકાર ગરદો ગુખાર, ફરીશતા ફરસકી પકડકર રીકાબ, કુવા ખરતરફ જબ વો ગરદો ગુખાર, કુબ બીબી ગાયબ સો થોડે સંગાત, વહી ઉસકા લશકરયા આયા તમામ, લગા કેહને ઝએતુનકો શાહેબકુલ,

ખઝાં મેં હાહાં ચે શરત હૈ કમા, કીયા ઝ્યાર ચેહરા હુંવા ઉસકા લાલ, સંભાલે અપસંકો હૈ હર હાલમુ. પકડકર કમર એક નારા કીયા. ફેંકા તખ વો ઝએતુંકો દર હવા. અય ફરઝંદ ઉસકો તુ જલદી પકડ. તો મેં દુધ ટુજકો ન બખશુંકમી. હતારે હસે તખ ઝમીકે હપર. દીલોગાસે હું મેં તુમહારી કનીજ. બે મુજકો પછાડે વો ખાવીંદ મેરા, શીરક ઝ્યાર કુફરસે તુ બેઝાર હો, બી ચાલીસ કનીઝાં મુસલમાં હુઈ. લેખઓ મદીનેકો અએ નેક ગાત, મેં બહોગા દર મુલક શાહે ધરમ. નબી મેં મદીનેમે આ મુહ દીખાઈ. મુખાદા દગા મેરી માંસે કરે. દોનોં હાથ બાધે હું કર ઉસ્તવાગ. બી ચાલીસ કનીઝાંકો બાધા વહી. અપ રાંદ શાહે હરમકી લીઝે. મદીનેઠે બનીબ ચલે હઝે સળી, વહાંકા શહીનશાહ ખેલેથા શીકાર. આગે ઉસકે ભાગથે દો શેરનર. વો થોડા હાયા વહી ઝુદતર. ઝ્યાર એક સવારલેઠે બતા હએ સાથ. કે ચે કોન હએ ઝ્યાર હએ કોન તુ. ચે મેરી બહુકો મેં લેઠર ચલી. લે બતી મદીનેકો કું ઉનકો નીબ. ચલીબ તુ ઘર અપને હોઠર પુશદાલ. મુકાબીલ હુઈ શાહઝા લીમકે તખ. જખમપર જખમસે હુઈ બેકશાર. કે હું મએ તેરે શેરકી મએ હરમ. કે મલને લગા આખ વો શહેરયાર. પોહ્યાયા વો બીબીકો ઘરમે શીતાબ. લગા દેખને હર તરફ શહેરયાર. કુવા પુશ કે ઝએતું લગી મેરે હાત. કે મુજરા કીયા આકે મખ ખાસેઆખ. કે અય નાઝની અય બુજે કર કમુલ.

કહી ઉસકો પ્રયેતુઠે અય ખુબસઝાત
વગર નહીં તો મેં દેતી તુજકો સઝા
નઝીરેને બોલે કે અય શહેરયાર
યે નાચાર હોકર કરેગી કુબુલ,
ક્રીયા આઠે બાગમે તખ મુકામ,
વોઝમેતુન ચોર ઉસકી ચાલીસ કનીઝ,
ક્રીયા આઠે માલનને શાહકો સલામ,
બુદી હુએ તુબને સહી મકરો ફત્ત,
તુકર મેરી ખાતીર હોસે બોલે પત્ત,
તુજે માલો ઝરસે કરંગા નીહાલ,
ક્રીયા અરઝ માલનને શાહે જલ્દા,
બઝાં શાહને બોલો કે અય પીરઝન,
સો ખનેહો હા હુદતર મેરે ધીર,
હુકમ હો તો અબ ગરમ કરેકે લાલ,
કહા શહાને બેહતર તુ બ લાલ દુબ,
બુદ્યા બોલે વો દુલ તખ છાનકર,
યકાયક ખવાબ હોસ બુદીકો આયા.
પઠક બાલ સીરકે ફરીશતે અઝાબ,
બુદી વાહવેલા કરી બેશુમાર,
ગુનાહ ક્યા હુએ મેરા બે મુઝકો પકડ,
બુદી થી ગરઝ ઈસ કશાકશ મને,
બહોત સૌર ઝોર આહ ઝારી ફી,
ન આયા મહદ કોઈ લાતો મનાત,
હુઈ ના ઉમેલી હોસે આશકાર
બચાવે મુજે અબ કઠન વકત હુએ,
બુતોપર મુજે અબ કોઈ બાવર નહીં,
બુદીકી હુઈ તખ દોઆ મુસતબાબ
યકાયક હુવા આઠે ઉનકા ઝહુર,
અરઝકી બુદીને કે અય ફત્તગીર
વો ફરમાવે હું મએ મોહમ્મદ રસુલ,
તો દોઝખમે તુજકો ન હોલે કબી
વગર નહીં તો જલ્દતર તુ હોગી કબાબ,
બે દેખી જમાલે મહોમદ ખવાબ,
તસદ્દુકસે કલમા પડી પીરઝલ.
કહા તખ નખીને બુદીકો તખાં,
અબ્બહ હોસકો બ બોલ મેરા સલામ
તુ ખાતીર જમઅરખ ચોર દીલકો કરાર

કરે કયાકે બંધે હુએ મેરે દોનો હાત
તુ યે ખાત કહેનકા પાતા મઝા
કે આઈ મેરે દામમે હુએ યે નાર.
તુ કરતા હુએ અપને દીલકો ક્યું મલુલ,
ગીરહ હોસકે ઉતરા વો લશકર તમામ,
રખા બાગમે શાહને લાકર પતમીઝ;
કહા શહાને અય બલ કર એક કામ,
યે ચારત બે લાયા હું મએ કરેકે બંદ,
કીસી મકરએ અપને કર તું પુરસંદ
મેરેસે મીલા ફત્તકા લાકર ઈતાલ
યે હુએ કામ મેરા કરંગી બજા,
બે મોજુદ ઈસવકત હો તેરે કન,
કહી ઉસવકત હુએગા હાઝીર યે શીર,
મેં બેગીસે લાકર તમનકો પીલાજી,
ગરમ કરેકે લાના મેરે પાસ બુદ.
જલ્દાને લગી આગ ચુલપે, ધર
વો સોતે સપનેમે દેખી હુએ ક્યા,
વો દોઝખમે બીચને હુએ શીતાબ.
કે ક્યુ હાલતે હો મુજે બીચ નાર.
લે બતે હો ક્યું મુઝકો દોઝખ અંદર
પડીથી જહુનમકી ગરદીશ મને
બહોત દરદ મે બેકસારી કી.
ન ઉઝાને ઉસકી મુની કોમ ખાત.
કાઠી તખ કે અબ પાક પરવદીગાર.
અઝાબ મેરેપર બહોત સખત હુએ
સીવા તેરે યાવર અબી કોઈ નહી.
મોહમ્મદ નખી શાહવાલા જનાબ.
ઝમીસે સમાતક હુવા શોઅલેતુર.
કે દેખેસે તેરે હુઈ દીલકો પીર.
અગર દીન મેરા કરે તુ કબુલ
બે કમાલ કહે અપને દીલ સે અબી.
કરેગે ફરીશતે તેરેપર અઝાબ.
ફરીશતોસે હોને લગા કમ અઝાબ
કુબુલી મોહમ્મદકે દીકો ફીલ હાલ.
કે મેરી બહુ બદમે હુએ વહાં.
બઝ બોલ ફરઝંદસે નેક નામ.
તેરે તાઈ છુડાએગા પરવદીગાર

બુદી તુ કીસી તોરસે દે છુડ.,
 ચકાયક બૂદીકી ગઈ ખુલ્લ જો આંખ,
 જો દેખી તો ફરખવાબકા નઈ અસર.
 જળ આયા ચકીન ઉસ બુદીકે તઇ.
 પેહુઅની કે મેરા સચા હય ચે ખવાબ,
 ઉસે દેખ જ્યેતુન હુઈ બેકરાર,
 ઈતેમેં વો માલનને કીના સલામ
 મુજે ખવાબમેં હય કહે યું રસૂલ,
 મુમલમાં હુઈ હુ મંચે ઉન હાયમેં,
 બીબી સુનકે બોલી હો તેરા ભાસ,
 હી વહાસે માલન આઈ ધરમને,
 એહર પીસકર દુધકે બીચ ડાલ
 દેકર દુધ માલનને શાહસે કહા,
 કીઈ અપને કંદસે મંચે રાઝી ઉમે,
 ચે મુઝદા ખુશી સુન પીયા શહેને દુધ,
 માલન આઈ બોલી મો અજેતું કે તઈ;
 કહી મુજ કમરસે છુરીંકા નીકાલ
 બૂદીને છુરી લેંકે કાઠી હમે બદ,
 આલીમાકે બંદ કાઠી જ્યેતુનને,
 જુદા કરકે સરેકો હુઈ પસ સવાર,
 કે અપય ફૌજ આલીમ ખખરદારો
 ચે સુનતેહી લશકર તીલ ઉપર હુવા,
 બઝીરાં જો ચે સાથ ઉમ શાહકે,
 વો જ્યેતુન તલવાર તખ બીચકર
 પખાડી ઉને કાફરાં બેશુમાર
 વઝીરેને હાંતેમિ જાલી પકડ
 આમે આઈ જ્યેતુકે માંગે અમાન
 વઝીરેને કલમા પડહા મીદક લા,
 કે જુ નાર તોડો ધગં બીચ જ
 ખના મસજીદાં તુમ ગુઝારો નમાઝ,
 વો સાતોં વઝીરેને લે પેશકશ
 કીયા મઆફ પસ ઉનેકાં રખસત
 કે જાહ અગર મહે મહીને મને
 બલા હમે કે મયેબી અમીર પાસ બજી,
 ચે ફર દીલમેં તજબીજ તખ હુઈ ગવાં,
 અમીરકી અપ યારાં સુનેા યહાસે બાન,
 મહીને તરફ માંકો રાહી કીએ;

તો ઉમકી જગા તૂળકો દેગ ખુદા.
 લગી હરતરફ દેખેને જહાંક જહાંક.
 વલેકીન મોઅત્તર હુવા ઉસકા ધગ.
 ચલી આઈ જ્યેતુ કને તખ વહીં.
 વો ખીદમતમેં જ્યેતુકી નાઈ શીનાખ.
 કે કુટની ચે હયેબી જો આતી. હય નાર.
 મોહમ્મદકા ઝાંપસ કહી વો સલામ.
 કહો બહુકા મેરી નકર દીલ મહુલ.
 છુડાવગી મંચે તુજકા હરથાતસે.
 ખુદા તૂળકો ઈલખાન કી દે જજ.
 આયા જરૂર કાનીલ સો ઉસકે કને.
 ગઈ લેકે વો શાહકને જુદ હાલ.
 મીલાકંગી તૂળકો તેરી દીલકા.
 દીલાસે બહોત દેકે મયેને ઉમે.
 મો પીતેલી શાહકી ગઈ બન પ્રદ.
 કે મારીહુ મ ચે શારે આલીમકે નઈ.
 મેરે હાયક બદ તુ કાદ ડાને
 છુરાં હયે જ્યેતુન કા કરકે પ્રદ.
 ગઈ શાહ આલીમકે લાસેકને
 નીકલ બાગમેં યુ કલી હાંક માન
 ચે નર અપને ખાવીદકા હય દેખલા.
 પહો સારે લશકર મે યું ગયગલા
 વો તય્યાર હોકરકે લડને ઝગે
 કરી હમસા કુદકારકી કોબખ.
 લગે બાગને વહાં હઝારાં હઝાર
 દો હાથાંકા પટકે સતી બાંધકર
 કહી ઉનેકા જલદીસે લાવો ઈમાન
 ખઝાં ઉનેકા જયતુનને યું કહા
 યુતાં તોડ ડાલો કુદરદો છુડા.
 ઈબાદત કરો મીલ વજુ અપના સાઝ
 ધરે અગે જ્યેતુન કે હોઈ ખુશ
 આં જીનમેં દીલમેં કીકર યુ કીઈ.
 જજતુ અમીર કે ઊપર કયા બને
 પટે કામ ઊસવકત મેં કામ આવું
 જો બાકી યહાસે રહી હાસતાં.
 જ્યેતુન પાક દામનકે જળ બાંધે હાલ
 ચલે ગદ મુલકે ઈરમકી લીએ

ચલે જાતે પોહાયે કીસી બચ પયર,
ગુલીસતાનથા મીસલે ફીરદાસેકે,
ચંદુલ શાહકા બાગથા ગુલબહાર,
અમીરને હિસી બાગમેં જાએકર,
ખાએ ઉસકે મેવે બહોત પેહલર,
નીગેહખાન ઉસ બાગકા દેખકર,
કેયકસવાર અરખી હુએ ઝોર એક નાફર,
અમીરપરથી આશક વા અઝબ પરી,
ચંદુલશાહને લે ફોજ બારા હઝાર.
સમંદરકે પેહલાડસે એક ખાર,
વો આઈથી દીદારકો દેખને,
લીયા ફોજને બાગકા આડે ઘેર,
હરી અપને દીલમેં વો કીરયાપરી,
દીયા નાગહાં ઉસ પરીને આવાંઝ,
પુકારી કે સોતે ઉંઠા થા ઈમામ,
પહા ઘેરકર બાગકે આસપાસ,
ઉંઠા અખ શીતાબીસે હો હુશયાર,
લગે કહને કીસકી યે આવાંઝ હુએ,
કહે નામ ઉસકા હુએ કીરયા પરી
ખબર પરકે કીરયા પરી જાખ ગઈ,
કે સચ આઈ હુએ ફોજ બારા હઝાર,
મુકાબીલ હો હિસકે ગયા સામને,
મુકાબીલ મેરે હોવે વો આનકર,
આયા અઝા ઉસકેસે યક પેહલવાં,
અમીરને સીપર પર લીયા ઉસકા વાર,
જે અતથા ચલકર કોઈ પેહલવાં,
ચંદુલશાહ ને દેખા યે લશકર મેરા,
દીયા ઝરખ આકર અમીરકે ઉપર,
હાયા ઉસે ઝીન ઘોડેસે તખ,
કે દીને મોહમ્મદકા જલદી કુબુલ,
પહા ઉસને કલખા ઝોર તોહા ઝુનાર,
પુછા નામ ક્યા હુએ તુમહારા ખતાવ,
મોહમ્મદ હનીદ નામ અપના કહે,
ચંદુલશાહ બેલા કે મએ લી ચલુ,
અમીરને કહા મએને ખાઇ કસમ,
ચંદુલશાહસે રખસત હુએ મોહતરમ;
અએ થા વો મકબુલ પીછે ઈમામ,

અથા બાગ યક ઉસ મકાકે ઉપર,
લગે ઉસમેં મેવેથે હરઝાતકે,
રખીથી બહાં ફોજ બારા હઝાર,
લગે તોહા ખાનેકો સેબા સમર,
રહે સો ઉસી બાગમેં બેખતર.
ચંદુલશાહને જ ક્રિયા વો ખબર,
મેવે ખાએકર સો રહે બે ખબર,
બેદીશાહ પરીકી જે કીરયા પરી,
આયા બાગકે પાસ હોકર તથાર,
પરી આઈથી દેખનેકો દીદાર,
દેખી ક્યાકે સોએ હુએ દોનોં જને,
પકડનેકો આએ હુએ હોકર દીલેર.
જે સોએથે હુસયાર ઉનકો કરી.
હરી વહાસે પર ખોલકર અપને ખાઝ.
ચંદુલશાહકા લશકર હુએ આયા જમામ.
સોએ હો તુમહી ક્યુ અબી બેહિરાસ.
કમર બાંધ અપની હુએ વો તથાર.
મગર હાતીકે ગેબકી રાઝ હુએ,
કે જીસને યે અનાઝ આકર કરી.
મોહમ્મદ હનીદ કહેકે દેખે તબી.
નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
કહા પેહલવાં જે કોઈ તુજ કને.
દેખુ ઝોર ઉસકા મએ ઉસકા હુતર,
અમીરપર ક્યા ઉસને હમલા નથાં.
હિસીકો દો તુકડે કીયા ઉસકા માર.
તો હરખીઝ ન ફિરતાથા જીતા વહાં.
વો આકર અમીરસે મુકાબીલ કરા,
ઝરખ ટાલ ઉસકી પકડકર કમર.
અમીરને કહાં યું વો બે દીસેં તખ.
વલે નઈ તો હોતા હુએ દર ખાખ ધુલ.
સદકસે ચંદુલશાહ હુવા દીનદાર.
ઈરાદા કીધર હુએ મો મુજોડા સુનાવ.
મેરા કર્દ શાહે ઈરમપર જે હુએ.
કરે બદશાની વો માફ મર.
અકેલા કરે ફતહ શાહે ઈરમ.
ચલે ફીર વહી મુકે શાહે ઈરમ.
ચલે જાતે રસ્તા વો જલદી તમામ.

ସୋ ଉସ ରୋଜ ଆର୍ଥ ହୁଏ କରୁ. ପରୀ,
 ଓ ଆଗେ ଗିଲିଂଗେ ତୁମ୍ହେ ଯେ ଗୁମାନ,
 ଅଧରକାର ହେବା ତୁମ୍ହେ ଯା ଅଧର,
 ଶିତମରେ ଲେ ହେମେ ଧିରୀ ଶିର ଶିମାମ,
 ରହେ ତଥା ବୋ ହୁଏନରେ ଯେ କାନଥୀ,
 ଯେତେ ବୋଧୀ ଯେକ ଗ୍ରାଓ ନୀବ ଗାଢ଼ପର,
 ଯେତେ ଲେ ମୁସାଫିର ବଦଲନା ଅଗର,
 ଅଧରକାର ଉତ୍ତୀ ରାଢ଼ସେ ଥା ଗୁଞ୍ଜର,
 ସମ୍ଭାର ହେତେ ଘୋଡ଼େ ଗାଳା ପକଡ଼.
 କଣ୍ଠି ଅଧ ସୀପାଢ଼ି ଓ ହୁଥ୍ୟାର ଡାଳ,
 କହେ ସୁଧ ରଘନା ସକତ ଥା ତୁଞ୍ଜେ,
 ଯେ ମରହୋତେ ହୁଥ୍ୟାରକା ଗାଢ଼କର,
 ତେଜା କାମ ସୀନେ ଧିରୀନେକା ହୁଏ,
 କହା ଶୁଣି ଓ ଅଧ ତୁମ୍ହେ ଗନ ମୁଞ୍ଜେ,
 ଅଧରକାର କହା ଗଞ୍ଜ ତୁଁ ଗୋଡ଼ା ଉଠା,
 ଧିରୀଗିରି ଗୁଞ୍ଜିଆ ଗାଞ୍ଜେ ହୋନା ପାଢ଼,
 କଣ୍ଠି ଗରଜୁଁ ଗୋରତ ବସେ ଅଧ ଗବାନ,
 ଯେ ଓହ୍ଲକର ଗଗାଞ୍ଜ ନେଞ୍ଜା ଶାଢ଼ପର,
 କହରକେ ଉତ୍ତୀ ମୁଞ୍ଜେ ହାଥ ଡାଳ,
 ଯେ ହାଥ ମକ'ମୁଲକେ ଗୋଳକର,
 ଧିରୀ ଉତ୍ତେକା ମକ'ମୁଲକେ ହରତଗିର,
 ଗଞ୍ଜିଆ ଗାଞ୍ଜେ ଘୋଡ଼େ ଅସବାରକେ,
 ଗଞ୍ଜିଆ ସେ ବୋ ଗୋଡ଼ା ଗହା ଧ ଉନେ,
 ଅଧରକାର ଧିରୀ ଉତ୍ତୀକା ପକଡ଼,
 ଘୋଡ଼େପରସେ ଉତ୍ତେକା ଗହାକର ଶିଞ୍ଜି,
 ଯେ ତଥା ସୋ ମକ'ମୁଲକେ ଗାଢ଼କର,
 ଗଞ୍ଜିଆ ଶହେରେ ଗହା ଥା ଉନକା ଗମଲ,
 ଅଧରକାର ଉପର ସାଧ ଧିରୀ ଗହାକର,
 ଗହାକାର ଅଥା ଶାଢ଼ ଉନକା ପିଢ଼ର,
 ହୋନା ଗହେନା ଆପି ରହେ ଗଞ୍ଜକର,
 ଗୁଞ୍ଜିଆ କରନେ ଗଞ୍ଜି ହୁଏ ଗୋ ଧିରୀଗିର,
 ଗଞ୍ଜିଆ ସୋ ଗାଞ୍ଜି ହୁଏ ଧର ଉଞ୍ଜଡ଼,
 ଅଧରକାର ପୁଞ୍ଜେ ଗହା ବୋ ଧିରୀଗିର ଗହାକର,
 ଗଞ୍ଜିଆ ଧିରୀ ଗହା ହୁଏ କୁଞ୍ଜେ ଧିରୀଗିର,
 ଗୋ ଶାଢ଼ି ଗୋ ଗଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜ ପାନୀ ଗହାକର,
 ଅଧରକାର ମୁଞ୍ଜେ ଗାଞ୍ଜେ ଉତ୍ତୀ ଗାଢ଼ପର,
 କହା ଧିରୀ ସୋ ଧିରୀଗିର ଗାଳା କହର,

ଅଧରକାର ପୁଞ୍ଜିଆ ଗୋର ଅଧର ଧିରୀ
 ଓ ହୁଏ ହୋନା ଗହେନା ଗଢ଼ି ପେହଲବାନ.
 ଓ ହୁଏ ହୋନା ଗହେନା ଗଢ଼ି ବୋ ଧିରୀ.
 ଗଞ୍ଜିଆରେ ନ କୁଞ୍ଜ ଧିରୀ ଆର୍ଥ ତମାମ.
 ଓ ଆକର ଅଧର ମୁଞ୍ଜିଆ ଓ ହକର ଗହ.
 ଗଞ୍ଜିଆ କରତେ ହରଥକ ମୁସାଫିର ଉପର.
 ନ ଗହା ଉତ୍ତେକା ଥା ଗଞ୍ଜକର ଗହର.
 ଧିରୀଗିର ବୋ ଗଞ୍ଜିଆ ଧିରୀ ଗଞ୍ଜିଆ.
 ଧିରୀଗିର ବୋ ଗୋଡ଼ା ଅଧରକାର ଉପର.
 ବଗର ନଢ଼ି ତୋ ନେଞ୍ଜା ହୁଏ ଗୋର ସଂଭାଳ.
 ଲେ ଅଧରକାର ମୁଞ୍ଜିଆ ଗାଞ୍ଜିଆ ଗୋଢ଼ି ମୁଞ୍ଜିଆ.
 ଆର୍ଥ ହୁଏ ଗାଞ୍ଜିଆ ଧିରୀଗିର ସାଞ୍ଜିଆ.
 ଗାଳେ ଗୋର ଅଧରକାର ଧିରୀଗିର ହୁଏ.
 ଗଞ୍ଜିଆ ଗୋରତ କୁ ଗୋର ପେହଲବାନ ମୁଞ୍ଜିଆ.
 ଆର୍ଥ ମୁଞ୍ଜିଆ ସୀନା ତେଜା ଧିରୀଗିର.
 ଗଞ୍ଜିଆ ଗହା ଓ ଗୋରତ ହୁଏ ସାଞ୍ଜିଆ ମୁନାଢ଼.
 ଗହାକର ଧିରୀ ମରହୋତେ ଧିରୀ ଗହାକର.
 ଅଧରକାର ଧିରୀ ଗହାକାର ନେଞ୍ଜା ପକଡ଼.
 ଘୋଡ଼େପରସେ ଉତ୍ତେକା ଗହାକାର ସଂଭାଳ.
 ହୋନା ହାଥ ମଞ୍ଜିଆ ଉତ୍ତେକା ଗହାକର.
 ଗଢ଼ି ଗହେନେ ହେମ ଉତ୍ତେକା ଅଧରକାର.
 ଗଢ଼ି ଗା ଅଧରକାର କୁଞ୍ଜିଆ ଧିରୀ.
 ଅଧରକାର ସୋ ନେଞ୍ଜା ଧିରୀ ଗହାକର.
 କହରକାର ଉତ୍ତେକା ହାଥ ଗାଳକର.
 ଧିରୀ ମକ'ମୁଲକେ ବୋ ଗହାକାର ଧିରୀ.
 ଧିରୀ ଆଗେ ହୋନା ଓ ତଥା ବୋ ପକଡ଼.
 ଆର୍ଥ ସାଧ ରଘନା ଧିରୀ ଗାଳେ ନିକଳ.
 ଅଧରକାର ଅଧରକାର ଓ ଅଧ ଗହାକାର.
 ଧିରୀ ଗହାକାର ଗହାକାର ଧିରୀଗିର ଗଞ୍ଜିଆ.
 ଗାଞ୍ଜିଆ ଅଧରକାର ଧିରୀଗିର ଧିରୀଗିର.
 କହେ ଧିରୀ ତରଢ଼ିଆ ଧିରୀଗିର ଧିରୀଗିର.
 ଗଢ଼ି ଧିରୀ ଗହାକାର ହୋନା ଧିରୀଗିର.
 କହା କହ ହୁଏ ବୋ ଧିରୀଗିର ଧିରୀଗିର.
 ବୋ ଧିରୀଗିର ଧିରୀଗିର ଧିରୀଗିର.
 ଧିରୀ ଗହାକାର ତଥା ଅଧ ଧିରୀଗିର.
 ପୁଞ୍ଜିଆ ଓ ଧିରୀଗିର ଧିରୀ ହୁଏ ଅଧର.
 ତୁମ୍ହାକାର ଧିରୀ ହୁଏ ଧିରୀଗିର ଅଧର.

ખપર હસ મૂસીખતમેં લેતે શીતાખ,
 મોહમ્મદ હનીફ હું કહા શહાને.
 તેરી દોનોં બહેનોંકા મેં બાંધકર,
 મંગા પિટોકા આર રસીસે જકડ,
 કહે બેઠ ઈમરાં તુ પીડે ઉપર,
 ખુશી હોકર બેઠા સો ઈમરાંન વહાં,
 ખુલાકર લુહાર ઉસકી બેઠી કટા,
 બીઠાયા ઉસે ફીર સો વહાં તખ્તપર,
 કહા શાહને હકમેં તુ બહેનોંકે બોલ,
 ક્રિયા અરઝ ઇમરાં હયેં બહેનોં શરીર,
 કે તા દુસરેંકાબી ઈખરત હોવે,
 બી દોનોં બહેનોંકા જલદી ખુલાએ,
 મારે તીર ઉંઠેકા હુકુ વો હલાક,
 અમીરને કહાં તખ્ત સો ઈમરાંનકો,
 તુ કર બાદશાહી હયાતી તલક,
 કહા ફીર યુ ઈમરાંનને યા અમીર,
 બાગી હોકે બેઠ હું વો તોડ ખાત,
 અગર વો મરે તો મીટ સખ બલલ,
 મોહમ્મદ હનીફને કહાં જુદતર,
 સો ઈમરાંનકર ફૌજ જમઆ કલીલ,
 ચલે કુછ દર કુછ ઉંઠે ઉપર,
 કે મોહમ્મદ હનીફકા લે ઈમરાંન સાથ,
 વો સાનોંબી આકર મીલે અંકઠાર,
 પોંહયા શાહ ઈમરાંકાં લશકર વહાં,
 ઉધરસે વો લશકરબી તયાર હો,
 લગી જંગ હોને સો ગમશાનકી,
 મોહમ્મદ હનીફને લે તલવારકો,
 કઈ માર ડાલે બટે કાફરાં,
 વો સાતોં વઝીરોને ઈમરાંનસે,
 સો ઈમરાંન સાતોંકા હમરાહ લે,
 અમીરને કહા ઉંઠેકા કલમા પડો,
 સો ઈમાન લાકર વો કલમા કહે,
 અમીરને કહા તુમ ઇતાઅત કરો,
 વીઝારત તુમહારી ક્રિયા સખ બહાલ,
 કુખુલા ઉંઠોને અમીરકા સુખન,
 શાહેરમેં બે દાખીલ હુએ ખાસો આમ,
 મેં જતા હું શાહે હરમકે ઉપર,

તુમહારા હસિમ ક્યા હુએ વાલા જનાબ.
 છુંડાનેકા આપા હું તેરે કને.
 લે આપા હું અખ તું ફીકર કુછ ન કર.
 દૂએ બીચ ડાલા અમીરને પકડ.
 નીકાલું તુજે આહસે જુદતર.
 નીકાલે ઉસે દીનર પહેલવાં.
 સો હમ્મામ કે બીચ ઉસકો નહીલા.
 કહા ઉસને કલમા ઉસી વકતપર,
 તુ કેહ રાજ દીલકાઝબાં અપની ખોલ.
 હયે લાઝીમ ઉંઠે મારના યા અમીર.
 અયસે કામ કરનેસે હયેખત હોવે.
 દીવારેમેં ઉનકા સો જલદી યુનાએ.
 જહુજમકો પોંહચી હુવા સલ પાક.
 મયે જતા હું આગે કીસી કામકો.
 રહે રાજ તેરા ઝમીં તા ફલક.
 મેરે બાપકે સાત હુંગે વઝીર.
 કીલા સાત સાતોંને કર લીએ હાત.
 મંરી બાદશાહીકા હોવે દખલ.
 ચલો હોકે તયાર ઉંઠે ઉપર.
 અમીરકા લીએ સાથ હાલી સખીલ.
 વો સાતોં વઝીરોંકા પોંહચી ખપર.
 વો લડનેંકા આતા હમારે સંગત.
 જમઆ કરકે ફૌજાં દૂએ સખ તયાર.
 તખલ જંગકા હુકમ કીતા તથાં.
 હુવા શાહે ઈમરાંનકે રખસા.
 લગી ફૌજ હટને સો ઈમરાંનકી.
 લગે મારન ફૌજ કુદફરકો.
 લગા બાગને ઉનકા લશકર તથાં.
 મીલે શાહ હમકો બચાલે કહે.
 ડાલા લોકે કદમેં ઉપર શાહકે.
 વગર નઈ તો જીનેસે તુમ હાથ ધો.
 વે હો દસ્ત બસતહ સો આકર બહે.
 સો ઈમરાંકી ખીદમતકો દીલપર બસો.
 ઝરો માલ દેગર કરેગા નેહાલ.
 ચલે તખ સો ઈમરાંનકા સુન જમન.
 કહે તખ સો ઈમરાંકા યું કર ઉખામ.
 તુ કર બાદશાહી બેઠા તખ્તપર.

કહાં શાહજો ઈમરાનને યા અમીર
 કહે તખ મૈ સોગંદ ખાયા હું યું,
 મીલુંગા મૈ ફીગે વખત તુજસે આ,
 મૈ કહેકર અમીરને ક્યા કુચકા,
 સભી શહેર રોન લગા ઝર ઝર,
 સુનો યાં સે ઝ્યેતુનકા તુમ ઝીકર,
 ઝ્યેતન જખ ગઈથી મદીને ઉપર,
 સુખાદા મેરે પર વૉ લાવે ખલા,
 હઝકાહ લાખખ લશકર હૈ બાહિર પડા,
 કે ખતરેકા દીલમેં નયા ઉનકે હર,
 મોહમ્મદ હનીફ બરે પોહચે તબી,
 પડા હયે યે લશકર સો મૈ ઈનતેહા,
 કરે કૌન ઈનકો હમારી ખખર,
 નશાં અહમદી ખોલ મકબુલ દે,
 વૉ કલમેંકા પડકર જે નઆરા ક્રીયા,
 વૉ લશકરને સુનકર ક્રીએ સખ દહલ,
 સુના શાહ ઈરમ જખ વૉ નારા અમીર,
 યે ક્રીસકા હયે નઆરા ખલાવૉ રુજ,
 બઝિરોનૈં મીલકર અરઝ યું ક્રીએ,
 કે ઝ્યેતુનને અરઝ ક્રીથી નવાં,
 ગસતવા જે ઝ્યેતુનને મૈ કહાં,
 તુમહરેસે આયા વૉ લડને ઉપર,
 વૉ સુનતેહી શાહે ઈરમકો સવાર,
 ખડા હોઠે મૈદામેં સફ બાંધકર,
 પડા ઉચકે લશકરમેં જુ ગેર નર,
 લગે મારને ફૌજ કુદશરકે,
 ગયા દીન લકાઈમેં સારા તખામ,
 સો મકબુલ કન આઠે ઉલ્લેરે ઈમામ,
 વૉ લશકર ક્રીયા અપની બજે મુકામ,
 યું અલકીરસા હરરોઝ ઈસતૌર બાંગ,
 બહોત પેહલવાં ઉનકે મારે અમીર,
 કે હર રોઝ લશકર તેરા હોવેકમ,
 કરો મીલકે લદખીર ઝોર ફજ બીઆર,
 કરો મક્કલહત સખ વજીરાં તુમ્હે,
 સારી રાતમેં કર કુવેકા તખાર,
 ફજરમેં નકારાં લડાઈકા કર,
 ઉપરસે અમીરનેથી અસવાર હો,

અલું મૈથી હમરાહ હો હસ્તગીર.
 કે શાહે ઈરમસે અંદલા હડું.
 ક્રીસી ખાતકા ગમ ન હરગીઝ તુખા.
 તરફ મુલક શાહે હરમકો સુનો.
 બી અમરાન ઝારી ક્યા બે શુમાર.
 સભી યે વૉ બાકીથી ઈસકી ફીકર.
 વૉ શાહે ઈરમ દીલમને ખોલ ધર.
 યે અંદેશા ક્રીલમેં અપસકે ધરા.
 શહેરસે વૉ દો કોસ બાહર ખડા.
 વલેક્કીન પુથીથી ઉસે સર ખસર.
 દેખા ક્યા કે લશકાર પડા હયે સભી.
 ફીકર શાહને દીલમેં સતી યું ક્રીયા.
 કે લડનેસા આયા આલીકા પીસર.
 ખડા રહે તુ ઇસ ટેકેકે તલે.
 ક્રીતોંકા જે સુનતેહી ફાટા ક્રીયા.
 કર્ક ઝોરલોંકે પડે વહાં હમલ.
 લગા પુછને તખ બુલાકર વઝીર.
 ખખર સાંચી ઉસકી સુનાવૉ મુબ.
 કે મોહમ્મદ હાનીફને યે નઆરા ક્રીએ,
 કે મોહમ્મદ હનીફકો મયેં મારી ખખ,
 ક્રીસી તોર સેહી વૉ જતા રહા.
 નઆરા માર તુબકા ક્રીયા વૉ ખખર.
 સભી ફૌજ લે સાથ હોકર તખાર.
 અનીરબી વહીં એઠ ઘોડેકા કર.
 બીએ હાથમેં શમશીરકા ખીંચકર.
 ગીરાને લગે પયાંદે અસવારકા,
 ઝુઝરકર ગયા દીન હુવા વકતે શામ.
 ક્રીએ અપને ઘોડેકા ઘાના મુદામ.
 ઘાના ઘાસ ઘોડેકાં દેકર તમામ.
 મોહમ્મદ હનીફને ક્રીએ મેદીરંગ.
 વઝીરા કહે સહ ઈરમ બે નઝીર.
 મોહમ્મદ હનીફ પર ન લાગે જખમ.
 ક્રીસી મકરો ફનમેં ડાલો ઉસકો માર.
 ખોલો સાત ખડડે સો મેદાનમેં.
 કે પતે વીજકર ઉપર ખોલો આર.
 ખડે આ સવારાં સફ બાંધકર,
 હુવા બોલે ઉસ ફૌજકે રૂપરો.

અમીરકે મુકાબીલથી આ પહેલવાં,
લીધે વાર ઉસકા સીપરકે ઉપર,
કુવે કુદ કર તખ ગયા વો સવાર,
સો ઘોડા અમીરકા ખડા હો રહા,
અમીરને કહા અયસે મૈદાનમેં,
ઉસે ક્યા હુવાહૈ સો ડરતા હૈ ક્યું,
મારે એક ચાખૂક ગુસે ખીચ આ,
કુવા દુસરા કુદકર ઉસપે જાં,
ઘોડેકે તલે હખ ગએ શાહકે પાએ,
દોનોં પા અમીરકે હુએ ચુર ચુર,
લીયા ફ્રાજને ચૌતરપસે ચે ઘેર,
કુવા મુન્દ કર સખ બરાબર કરો,
હતનેમેં વો ઝએતુન પોહચી વહાં,
પુછી આકે મકબુલકા કહાં હમામ,
નહીં મુજકો મઅલુમ ઉનકી ખબર,
કીયા એડ ઘોડેકા ઝએતુનને,
વો લશકરને ઝએતુનકા દેખકર,
આલીસોં કનીઝાબી પોહચી વહીં,
કુવે ખીચ સર ડાલ બેલી પુકાર,
ચે બાંઠી તુમહારીબી પોહચી શીતાબ,
મેરે પાંવ દુટે નહીં મુજમેં હાલ,
વો ઝએતુન કર જમઆ આલીસ કમંદ,
કુએ ખીચ ડાલી વો બાલી તધાં,
અમીરને દો કોહન્યાં ઉસી ખીચ ડાલ,
કીએ ઝોર ઝએતુન અયસા તમામ,
મેરે ઝોરસે તુમ નીકલતે નહીં,
અમીરને કહા તખ કે આલીસ કનીઝ,
ખુદા માદ ફરકર કરોઝર એક,
ખમુજબ કહેકે સલી મીલ શંસાલ,
ડાલે ચાર પાઈ પે મકબુલ પાસ,
ઝએતુનબાલી તુમ કયું કીએ આહ સરદ,
કહે ચું કે અખ મયેં હુવા હું લાચાર,
અગર ઈસ તરહસે તુ ઉનકોં લે આવ,
અકલી ચલી વહસિ ઝએતુન સવાર,
વો ચે જીસ મકામેં વહથિ નહીં,
કહી દીલમેં અપને મુબાદા કહાં,
શીતાબી નીકલકર કીલેસે ચલી,

કિયાં આદે હમલા અમીરપર જવાં.
લગે કરને હમલા વો ભાગા ઊધર.
અમીર આવે હૈ જખ કુવેકે કીનાર.
કુવ બનકર વો કદમ ના ધરા.
અડા ક્યું મેરા ઘોડા ઈસ આનમેં.
કદમ અપના આગે ન ધરતા હૈ ક્યું.
કુદા શાહકા ઘોડા નીપટ તૈશ ખા.
સ્યુમ આહમેં બ પડાવો તધાં.
શીકસ્તહ હુએ ઝોર કહે યા ખુદાએ.
પડે જખ કુવેમેં ચે સખકે હુજુર.
વઝીરેને બાલે કરો અખ ન દેર.
મીટા સખ ખલલ અખ ખુશી દીલ ધરો.
કે મકબુલ પકડકર ખડા થા નશા.
બોલા શહકે ઉપર બહોત ઈઝદે હામ.
ગએ હુએ વો લડને ઉન્હોંકે બીતર.
આઈ જુદતર ઉસ ફૂએ કે કને.
કુવા છોડ ભાગે વો ઈધર ઉધર.
ઉતર કરકે ઘોડેસે ઉસવકતમેં.
અમીર ક્યા ખબર હુયે કહે આસકાર.
કુએસે શીતાબી કીયો તુમ જવાખ.
કીસી તોરસે મુજકા જબદી નીકાલ.
સીરકો વો બાંધી હુયેં કર ખુખ બંદ.
કીસી તઝોર બયેઠો સીપર કે મયાં.
સીપરમેં વો આડે હુએ કર સંસાલ.
ઉડાના સકી ઝોર કહી યા હમામ.
બહોત ઝોર કરતી પર હીલતે નહીં.
સો વે ઝોર તુમ ઝોર કરો મીલકે નીઝ.
ઝોર ખીચો મુજે તુમ કીનારેપે લેક.
મોહમ્મદ હનીફકો કુએસે નીકાલ.
અમીરને બારી ઉસ વકત થંડી સાંસ.
સખખ કુછ સુનાવો મુંજ શેરમરદ.
રહે કંદ મેરે વહાં ચાર ચાર.
તો હોવે તસલ્લી મેરે દીલકી દાવ.
કીલ્લે ખીચ બકર ધુંડી બેમુઆર.
જે પુછે તો કીસને ખતાયા નહીં.
અમીર પર ગીરે ફ્રાજ આકર વહાં.
વહાં જ અમીરસે શીતાબી ચીલી.

જે દેખી અમીરને તંઈ ફેજ ઘેર,
અમીરની પકડ હાથમે તખ કમાન,
જે કાઈ કેડેપર ચડતા અથા,
ચાલીસો કનીઝોંઠે તુરકસ તમામ,
ફીકરમંદ હોકર સો હઝરત અમીર,
પકાયક સો ઝમ્મતુન આઈ નઝર,
જે ઝમ્મતુન દેખે હુએ સુસ્ત દીલ,
કીઈ અરઝ ઝમ્મતુનને આકર વહી,
ઈસી વસ્તે મએબી આઈ નીકલ,
લલા મએ જો આઈ યહાં ઝુલ્તર,
હુકમ હોં તો ચલકર કીસી મુલકમેં,
ઈલાજ હાથે ખાલોંકા કર ફીરકે આએ,
અમીરને કહાં મુલક ધરામનકા,
મેરી ચારપાઈ વહાં લે ચલો,
કરેગા વો ખીદમત દીલો જનસે,
ગે સુન કચે ઝમ્મતુન આવી વીકાર,
વહાં મુલક ઈમરાનપર એક ગનીમ,
ઉધરસેલી વો ઈમરાન અસવાર હો,
મુકાબીલ હુઈ ફેજ દોનોંકી જખ,
સુનાહું મએ અખ તો મુસલમા હુવા,
યે સુનકર ખપર ચલકે આયા હુ મએ,
વલે દીલમે મેરે યે આઈ હુએ ખાત,
દોનો લસકરોચે લડાઈ હુઈ.
મેરી ફેજ થોડી હુએ દીલ ખીચ લા,
મુકાબીલ હુવા કરને લગા વો જંગ,
લગા ખીચને તખ વો સાચાર હો,
ઉસી વકત પોહુંચે અમીર આન કર,
દેખે તખકે ઈમરાનપર વકત તંગ,
કહા હાથ અફસોસ સદ હએફ હએ,
મએ આયા થા જસકા યું કર એતમાદ,
તખી મું, સો ઝમ્મતું કહી શાહકો,
અમીરને કહા જસ ગલેમેં કમંદ,
જે કાઈ ખીચતાં હએ તુ જ ઉરકો માર,
યે સુનલેલી ઝમ્મતુનને એડ કર.
કમંદ કાટ ઈમરાનકો લી છુડા,
હી ફએજ ઈમરાનકી મુલતર,
ખઝ આઈ ઈમરાન શાહસે મીલાં,

અમીરપર વો આએ હયેં હોકર દીલેર,
લગાએ હયે તીર ઉનકે તંઈ બેચુમાન,
સો યક તીરસે વોહલી પડતા અથા,
હુએ ખાલી તીરસે તખ ઈસ મકામ.
કે અખ ફેજ ફુશમન કરેગે અસીર.
કે આતા હએ જસ તચોરપર રૌર નર.
લગે લાગને સખ વહાં નીકલ.
કે ખાહત મયને હુઈ વો પાયે નહીં.
કે તુમપર કચેગે વો આકર જંગલ.
હટાઈ મયે ઈસ ફેજકો આનકર.
ખુલાકર હકીમાં ઘીખાઈ તુમે.
અજા હોંકે લડનેકા ઉનપર સો આએ.
કે નઝદીક હએ દોનત દીલો—જનકા.
સો ઈમારંસે ચલકરેકે જલદી મીલો.
કરવેગા દાર હકીમાનસે.
અમીરકો ચલી લેકે વો એકખાર.
વો લડનેકા આપાથા ચલકર ઝખીમ.
હુવા ફેજ મકહુરકે આ રૂખશ.
કહા શાહ મકહુરને ઉસેકો તખ.
મોહમ્મદ નખીકા તુ કલમા કહાં
ખડી ફેજ ભારી સોલાયાં હું મએ.
કે હમ તુમ સો દોંઠાં કરે મીલકે હાથ.
જે મારં કરે પાદશાહી વહી.
સો ઈમરાન અસવાર હોકર ચલા.
કમંદ માર ઈમરાનપર બે દીરંગ.
કહા યા ઈલીહી મદદગાર હો.
દરદ પાંવમેં થા ખડા સખત તર.
યે ખીમાર ખુદ-ઓર ઉસે હએ જંગ.
મેરે ચાર ઉપર સીપા સએફ હએ.
સો વો દામે ઝાલીમએ હએ ના મુરાદ.
નહીં જનતી મએ સો ઈમરાનકો.
વો હએ યાર મેરા છુડા ઉસકા ખંદ.
તખી લીલકા મેરે હોવેગા કરાર.
ગઈ સરપે દોનોંકે ઉસ વકત પર.
દીધ શાહે મકહુરકા સર ઉડા,
ગઈ લુધ લરકર સખી સર ખસર.
દેખે પોંક અમીરકે ખડેલ લલમલ,

લેજાકર દીલ્લેએ ઉતારા તબી, કહા અથ હકીમાં ઈલાજા કરે, મએ ખખથુંગા તુમકો ખહોત માલોઝાર, હકીમેને ઈસ પાંવકા દેખા ઈલાજ, કે દુન્યામે ઈસીકી નહી હએ દવા, મય શાહુ ઈમરાં મહેલકે અંદર, દરદને ઉસે બે કરારી કીયા, વો મકયુલ ઝએતું કે બોલે ઈમામ, ઝએતુનને કહાં યા ઈમામે ઝમાં, વહાં આકેખતમે કહોગે સો ય્યા !, કે ફરમાએ બડી ભર અબી દુર હો, સો તનહાં મહેલમે રહે તખ ઈમામ, વો કરતે મહમ્મદ હનીફ આહ બાહ, સો ઉસ રોઝ કીરયા પરી જલદી આહ, દેખે ય્યાકે આવાઝ આતા નહી, અમીરકી ખખર તુ શીતાબીસે લા, અંદર બકે મકયુલ દેખા વહીં, વો મકયુલ રોને લગા તખ પુકાર, હડા શોરો ગોખા વહા પર મો આએ, કર આઝાદ ઝએતુન આલીસ કનીઝ, તુ જ અપને ઘરકો ખખર જલદી કર, મએ ય્યા મુંહ દીખાઈ સો સુસરાલમે, કહા ઝનકો સમજકે મકયુલને કરેગે પ્યાર સખ વો તેરે ઉપર, તો ખાતરમે ઝએતુનકે આઈ ચે ખાત, મકયુલનેબી હસ્તાર નાલેનકા, વો ઈમરાંકા વહાસે સો રૂપસત કીએ, હખરસ્તામે દોનો મદીનેકે આએ, મેરા ઉનકે આગે ન કરયો ઝીકર, અગર વે ન ખુશ હોવે મુજ ખાતપર, તો કીસી તરફકે મએબી બજી નીકલ, ચે કહે કરકે બી કીસી ગોર પર, મદીનેમે મકયુલ દાખીલ હુવા, પુછે આ ઈમામે હસન એર હુસેન, મોહમ્મદ હનીફકા કહાં છોડ કર, વો મકયુલ બોલા અથ શાહઝાદગાં, ચે હસ્તારો નાલેન ઉનકા નીશા,

બુલાકર હકીમાં શહેરકે સબી, સબી મીલકે ચે પાવોં અચ્છા કરો. તુમ ઈસ કામપર મીલકે બાધા કમર. કે ઈસ પાવોંકા કુછ નહીં હએ ઈલાજ. હડી ગોશત એર જમડા એકસા હુવા. હુવા દરદ ભારી અમીરકે ઉપર. અમીરને ખહોત આહ ઝારી કીયા. મેરે પાસસે દુર હો તુમ મુદામ. બુદા મુજકુ કરતોહો દુન્યામે યહાં. મેરેપર ચે ખતરા હએ મે ઈન્ટીહા. મુજે દરદ ભારી હુવા મુખમે. નીકલ બાહર મકયુલ ઝએતુન તમામ. હુવાથા હાલ ઉનકા ખહોતસા તખાહ. મઆ ખાંટ શાહકો ગઈ મે ઉકઈ. સો ઝએતુન બોલી વો મકયુલકે તજ. કે આવાઝ આતા નહીં હએ સો ય્યા. શહેનશાહ હુબરેકે અંદર નહીં. ઝએતુન સુનકે કએાડી વહીં આહ માર. લગે લોગ કરને ખહોત હાય વાએ. બુલા પાસ મકયુલકો અપને નીઝ. મએ બતીહું તનહા સો જંગલ પકડ. જંગલમે મરંગી સો હર હાલમે. કે ચલો સાથ મેરે મદીને મને. અમીરકી વહાસે મીલેગી ખખર. ચલી તખ મદીને તરફ પાક ઝાત. અલા લેકે હમરા વો ઝએતુનકા દોનોને મદીનેકા રસ્તા લીધે. ઝએતુન બોલી મકયુલ ખખરકો તુબએ. અગર હોવે રઝી તો કીએ ખખર. તો કીએ ખખર મુજકો હર ખાતપર. તો ઉનકે હિ આગે ન હું મએ ખીજલ. વો બૈઠીથી શતી સો ઘોડા પકડ. ઉસે કેખ વહાં પર બડા ગુલ હુવા. કે મકયુલ તેરે હએ ય્યું બરી નેન. તુ આયા હય બનકી સુના કુછ ખખર. ગવાંયા મએ બનકે તંઈ રાએગાં. દીખાનેકા લાયા હું અથ સાહેબાં.

ખખર બંધે બોલે પીદરેકા વહાં,
 મોહમ્મદ હનીફકી વો લાયા ખખર,
 અલી સુનહે ચે ખાત ગમસે ભરે,
 ખખર હુઈ મદીનેમે મશહુર તર,
 આએ સારે અસહાય વહાંકે ઉપર,
 કે કમસા ચે માતમ હુવા હએ કહો,
 કહા યું કે મકયુલ લાયા ખખર,
 પુછા તખતો મકયુલકો સખને આ,
 સો મકયુલ બોલા ઉઠેસે ખયાં,
 વહાંસે લી લાએચે ઈમરાં કને,
 મએ દસતરો વ નઅલેન લાકર વહાં,
 કહે તખ ખલીફા ઉમર ખીન ખતાખ,
 ન હો દીલમેં ગમગીન તુમહારા પીસર,
 અલો રોઝએ મુસ્તફાકે હુઝુર,
 આઈ મુરતુઝાકે વો ખાતીરમે ખાત,
 અલીને વહાં દસ્તખારા કીએ,
 હુવા હુકમ ઉનકો એ રોઝે શરીફ,
 કે કીરયા પરી ખીનતે શાહેપરી
 વે મકયુલ લાયા હએ ઝએ તુંકો સંગ,
 હુકમ હએ કે બવો સમંદરકે પાર,
 હો બેટ તુંમહારે અલી સાથ હો,
 તઈનાત ઉસકો કરો તુમ સવાર,
 સીલા ઉસ હનીફકા પહેનાકર તલી,
 ઝનાના લીખાસ ઝાર ઝેવર ચેઝર,
 મરાપરકા ડેરા અમીરકા કરો,
 કહે તુબકો અરસા વહાં સાત સાલ,
 મીલેગી તુ બ શાહે પરચેસે બખ,
 બવેગી તુ જીસ વકત ઉસકે હુઝુર,
 નજે સરએ કેપેગા તુબકો વહાં,
 તુ કહીચો કે આય શાહે આલી કદર,
 વે જનકર વો બેટી ખુલાકર પુછે,
 કહી મુસતફાને અલીમે ચે ખાત,
 દુખે મ્યા કબજેઠી હએ ઝએતું હઝી,
 અલીને રખા ઉસકે સરપર બે હાત,
 બે કુછ હુકમ બનપર હુવાથા ઝહુર,
 વો સુનતેહી ઝએતું હુવી શાહમાં,
 હુવા હુકમ હએદરકા ફરરાશપર,

કે મકયુલ આયા હએ રોલા યહાં.
 સો મરનેકી લાયા હએ વો સર ખસર.
 વહિં આહ કરકે એક નઅરા કરે,
 હુવા સખત માતમ અલી કે ઉપર,
 પુછે શાહે મરદોસે સારી ખખર.
 સુનાવો તો હમકુ લી મઅલુમ હો,
 મોહમ્મદ હનીફકી મુએકી ઝીકર.
 હકીકત ખયાં વાર સારી સુના.
 કુવેમેં ગીરે ઉનકે દુટ હો પાંવ.
 ખમઆં ખાટ ગાયખ હએ ધરમને,
 નશાની ખતાનેકા આયા યહાં.
 કે અય શાહે મરદાં અલી મુતુરાખ.
 મુવા નઇ હએ જીતા સુનો સરખસર.
 વહાંસે ખશારત મીલેગી બઝર.
 ગએ તખ વો રોઝેમે યારોંકે સાથ
 નમી મુસતફાને ખશારત દીએ.
 કે જીતા હએ અખતક મોહમ્મદ હનીફ.
 સમંદરસે હંવર લેબકર ધરી.
 ઉસે બંધે બોલો અલી બે દીરંગ.
 મોહમ્મદ હનીફકા, લે આવો એકબાર.
 હમર ચેકલી ઉનકે હમરાહ હો.
 કે અસહાય મેરે સોં ખારા હઝાર.
 મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો બોલો સખી.
 કે હો તુમ હસે બીચ સંદુક ભર.
 સર અંબમ બે કુછસો પુરા ભરો.
 પોંહયાવેગા તુબકો વહાં ગુલબલાંલ.
 ઝનાના લીખાસ અપના કરચો તૂ સખ.
 તલી અપની ચાદરકા કર સરસે દુર.
 કહેગા તેરી ઝોહની હએ કહાં.
 હએ ચાદર મેરી તેરી બેટીકે ધર.
 હવાલે કરેગા હનીફકા તૂજ.
 સો ઝએતું કને આએ મકયુલ સાથ.
 અમીરકે વો ગમ બીચ અંકોહગી.
 નખી મુસતફાકી સુનાઈ બે ખાત.
 સો બોલે ખયાવર ઉસકે હુઝુર.
 તલી શુક એઝદકો કરતી ખબ.
 હો દેવો બ કરકે હો કોશપર,

ખમ્બા હુકમ ઉમને વયસા કીયા,
અલીસેબી રૂબસત લી ઝયેતુનને,
જમઅ હોકે અસહાય સારે તમામ,
ઉમરબી છડી લેકે હો ચોખદાર.
આએ મીલને દોનો હુએ ફરજદ અલી,
સરાપરદા અદર જો જાને લગે,
કહા તુમ મો જાતે કહાં કચોન હએ,
ઉમરકુકો કહે દોનો શાહુઆદગાં,
હમારેસે ઉનકો નો પરદા નહીં,
કહા હુકમ ઉનકા મએ જખતક ન હુ,
ખરે રખ વહાંપર વે દોનુ વલી,
અગર હુકમ હોવે તો આવે હુઝર,
ઉમરોસે કહી ઉનકા જલ્દ આને દો,
ઉમરોને કહી ઉનકો તખ આનકર.
દોનો ભાઈ ખએમએમં ગએ પુશખીતમ.
મીલી દનએ ઝએતુન પુશ દીવ હુઈ,
રહે રત મારી વે દમ જયપર,
ચલે કુચ કરકર મદીનેએ વએ,
કે મીઆદકા દીદયા આર શહેર દર,
દીલે પર જો ખએમે એ દો દીદયા.
ચકાયક સો પયદા તખ ગુનાર,
દીયા બંકે સુવતાનકો વો સવામ,
દીલેએ ઉતર કર વો પોલા ખખર,
નીશાનેસે હમંકા હુવા આગકાર,
યે સુનકર મીઆદ ખોવા કમર,
સવાર હોકે આયા કીદપાએ ઉતર,
બી થા તીસ ગઝ કદ સો મીઆદકા,
ઉધરસેબી લશકર શહાબોકા અવા,
સોં મીઆદકી ફાજસે પહેલવા,
કે બેજો મુકાબીલ મેરે કાને જવાં,
કીયા અઝમ ઝએતુને ઉનકે ઉપર,
કે તુમકો ન લાઝીમ હએ સરદાર હો,
અગર હુકમ હોવે મુકાબીલ કરે,
કહીં તખ તો ઝએતુત અયતોની હાલ,
સો ધોડા ઉઠો કર ગચ ઉસ ઉપર,
ખઝાં ઉમ્મકો તલવાર અયસી લગાએ,
જો યક એક આતા પહેલવાં જવાં,

કનાતાં વ તં યુ તનાખાં દીયા.
હુઈ આકે દાખીલ વા ડેરે મને.
ગીરદ ઉમંકે ડેરેકે એ સખને મુકામ.
રહા વો નીગેહખાન ઉનકે હુવાર,
ઉમરે અલી આર તાલીખ અલી,
ઉમરબી ખરે દોકે ઉનકે ઉનકે આજે.
ખગેર અખ હુકમ તુમંકા જાને નહે.
કે હએ દમ મો ઝએતુનકે દેવરાં.
મનએ હયુ તુ કરતા હામારે તઈ.
કે મએ કીસંકા ધર ખીચ જાને નહું.
કહા બંકે આને હએ ઇખને અલી.
વગર નઈ તો કરતા હું મએ ઉનકા દુર.
તુ આનેમેં ઉનકો મુઝાહીમ ન હો.
ખીલાશુખદા જાવો તુમ્હી ધર અંદર.
ઝએતુ દો અદખસે કીચેજ સલામ.
દોનોં દેરવોકા રોા ખએમે કહી.
કીચે કુચ વહાંસે ખ વકતે ફજર.
આર દુર દોઝ જાને નામંદરકે પએ.
દીખાઈ દીઆ દુરસે પેસતર.
મદીનેકે જાનીખ દેખે તાગહાં.
દેખે ઉમને અનવાર ખારા હઝાર.
કહાં ય કે લશકર ખહોત અલદહામ.
મદીનેસે આઈ હએ ફોજ ખેશતર.
કે હએ ફોજ નસલામ ખારા હજર.
અખી ફોજ અપના વો તથ્યાર કર.
મુકાબીલ હુવા આકે સફ બાંધ કર.
હીસાર આહુની બલંકે ફાલાદકા.
મુકાબીલ હુએ ખોલ દેકર નશાન.
ચકાયક સો આયા પુકારા ખઝાં.
કે હો મરદુમીકાખીં જલસે નશાં.
કીયાં અરઝ તાલીખ અલી આનકર.
જાવો અયસે ગીરકે તુમ રૂબરો.
દેવો અઝન હમંકા તો બકર લહુ.
કરો ઝખ યકસે ઉસે પાય માલ.
કીયાઉસને હમલા દયા ખરસીપર.
કે ધોડે ઉપરસે ઝમીપર ગીરાએ.
વો તાલીખ અલી મારને એ ગુમાં.

લી દેહશત પડી ઉસકે લશકર મને.
 આયા આપ નીઆદ હોકર સવાર,
 બહોત પહેલવાનાં કા મેરે ખપાએ,
 ચે કેહકર લગાયા વેાં શમશીરકુ,
 કુદલ કટકે સરમેં હુવા ઝખમ બએ,
 ઉમર ફાહ ઘોરકી પકડાલગામ,
 ગઝમ કરંકે ઝએતુન ઘોડા ઉઠાએ,
 બોલા શાહ મીઆદ હએ કૌન તુ,
 કહી નામ મેરા મોહમ્મદ અનીફ,
 કહી ઉસને હમલા મેરેપર કરો,
 કહી હમ તો અવલ ન કરતે હએ વાર.
 લગાઈ વો મીઆદને જુદ તેગ,
 રહી મુઠ નલવાગ્રી હાથમેં,
 પસ આખર ગીરા વો ઝમીકે ઉપર,
 ઉમરોકા કહા તખ સો મીઆદ પુ,
 હએ ઈસ મુઠ પર અવલ હીરજડે,
 ઉમરોને કહા બે હડી દુટકર,
 ઝએતુન બોલી યાદએ મત કર ઝીકર,
 ચે સુનતેહી ઉતરા વો ઘોડેસે જુદ,
 લગી હોને જોનાં મને કુસતી બે,
 ગલેપર ખંજર ઉસકે રખતી નીકાલ,
 મુસરરફ હો ઇમાનસે તુ બલા,
 ક્યા અરઝ ઉસાં કે અખ શહેરયાગ,
 મએ તેરે દરસકા તો મુશતાક હુ,
 કહી તખંકે બતા હું કુછ કામપર,
 તુ ઈસ ખાતકા દીલમેં કરતા ખ્યાલ,
 શીતાબીસે કલમા નબીકા તુ બેલ,
 પડા ઉસને કલમા મુસલમા હુવા,
 રખે લા આગે હદએ વો યું કહી,
 કીરેગે તો હમ સખ કરેગે કબુલ,
 કીલ્લે બીચ રેહ અખ તુ આરામસે,
 કે બના હએ મુજકા સમંદરે પાર,
 વો મીયાદ બોલો સુનો યા અમીર,
 બડી ફૈજ ભારિ હૈ બ ઉસંકે પાસ,
 વો હર સાલ કરતા હએ તારાજકર,
 મએ ઝર દેકે બચતા હું ઉસ હાથસે,
 અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર,

ન આવે કોઈ પહેલવાં સામને.
 આવો બીચ મએદાન બોલા કુકાર.
 મેરે હાથસે અખ તૂ છતા ન બએ.
 લગી ઉનંકે સરપર બડે ઝોરસુ.
 ઘોડેપરસે ઢલકે સો તખ તેવડાએ,
 ગએ લેકે લશકરમેં જલદી તમામ.
 ગઈ શાહ મીઆદકે પેશવાએ.
 તેરા નામ ક્યા હએ મુજ બોલ તુ.
 મએ આયા હું યહાં અઝ મદીને શરીફ.
 ન અરમાન કુછ આપને દીલમેં કરો.
 કે જખતક કીસીકા ન ખાએગે વાર.
 લગી વો સીપર પર ગઈ દુટ તેગ.
 મારા ફેંદ ઉસંકા ઉસી સાઅતમેં.
 ઉઠાયા ઉભાગેને ઉમે દોડ કર.
 પીઆદા લીયા કયું મેરે મુઠકું.
 જડત ગેસ કીમત કે ઉપસર જડે.
 તોલિ હક મેરા લેઉં મએ છુટકર.
 ઘોડેસે ઉતર મુજસે કુસતી તૂ કર.
 વો ઝએતુંબી ઉતરી ઉસી વકત જુદ.
 પછાડી હએ ઝએતૂન મીઆદકે
 કહી બોલ કલમા નબીકા ઈતાલ.
 કગર નઈ તો કાટુંગા તેરા ગલા.
 દીખાવો મુજ ઉમ સો અપના દીદાર.
 તેરે ઝોરકી મએ સીફત ક્યા કહું.
 મએ કીરતે વકત જખંકે આઉં ઈપર.
 દીખાઉંગા તુજકા મેં અપના જમાલ.
 તુ અખ સીદકસે કુદલંકા દીલંકે બોલ.
 દીલો બનસે ઉસપે કુરખાં હુવા.
 કે હમ અખ ઝોરામાલ લેતે નહીં.
 ન હો અપને દીલમેં ઝરા તુ મખુલ.
 લગા કીલતો અપને ખુદાવંદસે.
 બૈઠા રાજ કર તુ સદા શહેરયાર.
 કે દીરાજ આદી બડા હએ શરીર.
 વો આતા હૈ મુજપર કે હૈ બે હીરાસ.
 મેરે સાથ લડર વો હૈરાન કર.
 વો બત હૈ કીરકર ઉસી ધાતસે.
 તો મુજકા ન છોડેગા વો ઝીનદાર.

ચહેલ ગઝકા કદ હયે સો દીરાજકા,
કહે તખ અય મીયાદ મલ ઉસ ઉમર,
પો મીયાદ લે ફ્રાજ અપની ચડા,
દોનો ફ્રાજ મીલ કરકે જાતે મુદામ,
કીએ દીદબાનેને ઉસકે નઝર,
મુસલમાદી 'લે ફ્રાજ બારા હઝાર,
ઓ દીરાહ આદકો બોલા ખબર,
કહા ફીર વો દીરાજ ઉનકો સંભાલ,
કહે સાથ ઉસકે હૈ બારા હઝાર,
યે સુનતેહી દીરાજ હોકર તયાર,
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તખ,
પહેલવાન દીરાજ આદીકા આએ,
કે લડનેકો બેબે મેરે રૂબરો,
હુકમ તખ હુવા શાહ મીઆદકુ,
સો મીઆદકે જાદે મારા ઉસે,
જે આતાથા કોઈ શાહે મીઆદપર,
સો દમેશતસે મીઆદકે તખ વહાં,
વો દીરાહની સવાર હો ફીલપર,
ઉસે દેખ બાગા સો મીઆદ તખ,
કે દીરાજ આરી ઓ શાહ ઝોર હૈ,
યે સુનકરકે ઝએતન ધોડા ઉડા,
કે દીરાજ આદી વહીં હોફે ફીલ,
લગા ગુરઝ હાથીકે હોલામગર,
પકડ સુંદ હાથીકી ઝએતનને,
ઉધેસર ગીસ ઉસકા હાથી વહાં,
ભી ઝએતૂન ધોડેસે અપને ઉતર,
પજાડી વો દીરાજ આદીકે તઈ,
કે કલમા કહે તો બંચે તેરી જાન,
કહા તુમ ઉસને નામ અપના બતાવ,
મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન,
કે જાના હયે મુજકો સમંદરકે પાર.
કહા ઉસને કલમા હૂવા દીનદાર,
કહા જખંકે આઉંગા ફીર કર ઈધર,
સખી ફ્રાજ ઉસેકી મુસલમાં હુઈ,
કહા ઉસને અય સરવરે હો જહા,
કહેરબાદ આદી હયે દુહમન મેરા,
વો હર સાલ આતા હયે મેરે ઉપર,

વો દુશમન બડા હયે મેરે રાજકા.
કે ઉસકો મુસલમાં કરે મુદતર.
મુલકપર ઉસીકે જે દીરાજથા.
ગયા મુલક દીરાજકો ખુશ ખીરામ.
કે મીઆદ આતા હૈ ચલકર ઈધર.
પીછે ઉસકે આતી હૈ હોકર સવાર.
કે મીઆદ આતા હયે તેરે ઉપર.
કે આવે યહાં ઉસકી ક્યા હયે મજલ.
મદદકો લે આતા હયે વો દીનદાર.
ચલા ફ્રાજ લે અપની હો બેકાર.
ખડા ઉનકા લશકરભી સફ ખાંધ જખ.
ખડા હો વો મેદાનમે યું કહાયે.
પહેલવાન જે કોઈ તુમહારમે હો.
કે કર જંગ ઉસ લશકરે આદસું.
ઝરખ એકસેહી પજાડા ઉસે.
સો જાના ન હરગીઝ વો જાતા ઉધર.
ન આતા હયે ઉસપર કોઈ પહેલવાં.
વો આને લગા સાહે મીઆદપર.
કહા ઉનકે આગે વો અહવાલ સખ.
ઉસીકે ખરાખર ન કોઈ ઝોર હયે.
કી દીરાજ આદીક હૈ પેશવા.
મુકાબીલ હવા તખ તો બેકારો ફીલ.
હાથી સર ઉડાયા હયે ઉનકે ઉપર.
મારી એક જટકા બડે ઝોરસે.
પીયાદા હુવા શાહ દીરાજ વહાં.
લગી કરને કુસતી વહીં મુદતર.
બેઠી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહીં.
વગર નઈ તો માઈ તુજે બેગુમાન.
ખઝાં મુજકે દીદાર અપના દીખાવ.
મએ કેહતા હું ચકબાત મેરી તુ માન.
ફીરંગા તખી તુજ દીખાઉં દીદાર.
રખા લોકે વો બખશીશાં બે શુમાર.
કબુલુગા ઉસ વકત તેરાયખર.
વે સરપાવ ઉસકા મુસલમાં હુઈ.
કે મુસકીલ હુવા મુજકો અંદર જહાં.
કે હયે સાઠ ગઝકાં કદ ઉસકા ખડા.
મએ બચતા હું ઉસે દે માલો ઝર.

અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર,
કહી અખ કરે ઉસકે ઉપર મોહમ,
તીનો લશકરાં કુછ કરકર વહાં,
દીલ્લે પરસે દીતી નજર દીદખાં,
પીછે ઉસકે મીઆદકી ફ્રેજ હુએ,
કીયા અરજ બકર કહેરબાદસે,
હુએ હમરાહ ઉસકે સો મીઆદખી,
વો લશકર સો જલદીસે તથ્યાર હો,
દોનો લશકરાં તખ સફા બાંધકર,
સો દીરાજ આદીને લેકર રઝા,
પહેલવાન ભેજે કરે આંકે જંગ,
કહેરબાદકી ફ્રેજસે યક જવાં.
કીયા આંકે હમલા સો દીરાજમર,
સો દીરાજ મારા હુએ ઉસકો વહાં,
મુકાબીલખી જો હોતા અથા,
કહેરબાદને બાંધ અપની કમર,
સો દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા,
કે મેદસે અખ યે સંભાલા ન જાએ,
યે સુનકરકે ઝએતુન હુશયાર હો,
કીઈ એક ઘોડેકા મેદાનમેં,
મેરી ચાર તેરી સો કુશતી હોવે,
ઘોડેસે ઉતર કર મુકાબીલ કરે,
યે સુનકર કહેરબાદ જુઁ બાદ હો,
ધિરસે જો ઝએતુન ડાલી કમદ,
લીઈ ખીચકર વો કહેરબાદકો,
કહા ઉસને અય માહેમે બા કમાલ,
અજબ જોર બખશા હુએ તયકો ખુદાએ,
મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા કહે,
ફીરંગા મૈ જબ કામ કરકર સવાર,
મજે રાહ દરયાકી અખ દે ખતા,
અરજ કીકે નગદીક અય શાહ હુએ,
કહી તખ જહાઝાં તુ તથ્યાર કર,
ખસુજખ કહે તખ જહાઝાં મંગાએ,
પહાએ વો કલમા કહેરબાદકો,
પડે તીનો કલમાં મુસલમાં હુએ,
સરાપા ઉનકી દેકે રકસત કીયા,
થોડે દીનકે ખઅદ્દર મીલુંગા તુમે,

બી છોડેગા મુજકો હદ આમે માર.
ગીલાઉ તેરસે ઉસે કર નરમ.
મુલકપર કહેરબાદકે ખેગુમાં.
દેખે ફ્રેજ દીરાજકી દોતવાં.
બી ઈસમાલકી ફ્રેજ દર મોજ હુએ.
કે આતા હુએ દીરાજ દીલ શાદસે.
મુસલમાં મદદકો લે આંખા સખી.
જમઆ ફ્રેજ આકર હુવા રૂખરો.
હુવે મુસલઅદ જંગપર આનકર.
કીયા બંકે મેદાનમેં યું નીહા.
મેરેસે લંડે આંકે વો ખેદીરંગ.
સો દીરાજ આદીપે આયા વહાં.
લીયાએદ હમલા સીપરકે ઉપર.
પહેલવાન પર પુરત ઘોડેસે જાં.
મો ખેશક અપની બન ખોતા અથા,
ચલા કર ગુસા સાહે દીરાજપર.
વો ઝએતુનસે આકર અરઝ યું કીયા.
કોઈ પમેલવાં ચાર ભેજે ખુલાએ.
ચલી જંગ કરનેકો તથ્યાર હો,
કહી અહે કહેરબાદ ઈસ આનમેં.
દેખુ કીસંખે એકદી પુશતી હોવે.
ખુદા યાદકર આજ કુશતી લંડે.
હુવા બંકે ઝએતુનકે રૂખરો.
કતારા હુવા ઉસ ગલે ખીચ બંદ.
પછાડી વો સાનીએ શદદકો.
કહો નામ અપના ખતાવો જમાલ.
કે મેરેમેં તુમને પહેલવાં ગીરાએ.
સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હુએ.
દીખાઉંગા તુજકો મૈ અપના દીદાર.
કીતી દુર હુએ ઈસ્કકા દે મુજે પતા.
યહાંસે દો એક રોઝકી રાહ હુએ.
મેરી ફ્રેજ સારી કો અસવાર કર.
કીનારેપે દરયાકે પોહાંયે હુએ જાએ.
કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકો.
મીલે આંકે ઝએતુસે રૂખવત લીએ.
બવો મુદક અપનેમેં યુંકર કહાં.
ખુદાકો સખી મીલકે સોખો હમેં.

જહાંઝાં ઉપર હુએ પસ વે સવાર,
કીયા નાખુદાને સો આ ઇલતેમાસ,
કે ચાલીસ દીનમેં જહાંઝાં લગે,
જહાંઝાં કીસીકે સો જાવે વહાં
કહે ગર વો આવે સમદરકે ખાખ,
હુએ એક રાહ દીગર સો શશ માહકી,
કહે ખુખ ચાલીસ દીનકી જો રાહ,
જો અલકીસ્સા ખોલે ઉને ખાદમાં,
કે દરયાકે અંદર અથા એક પહાડ,
કહા નાખુદાને સો તખ આનકર,
કહી તખ જહાંઝાં કીનારે લગાવ,
લગાએ જહાંઝાં ઉસી ઢાહગર,
સોતે દેખોં આદી વે ઉંપર પહાડ,
કહે જા ઉમરૂ તુમ જલદી જગાવ,
ઉમરોને દીયા એક આ જગાએ,
વહીં ખીંચ ખંજર ચલાને લગે,
તખી ઉસને કરવટસે ખાખુ કીયા,
સીરાનેસે અપના પકડ એક જહાડ,
ઉમર કુદ આએ હુએં જ્યેતું કેને,
વો જ્યેતુનકે તખ હુવા રૂપરોં,
વો જ્યેતુનને ફીર ઉઠાકર ઉમે,
લગી હોને દોનોમે કુશતી પહા,
કહી ખોલ કલમા ખચે નેરી જાં,
સીકદસેં મોહમ્મદકા કલમા કહાં,
યક યકકા ઉમરોને જગાયા વહીં,
સાતોં આદી આકે મુસલમાં હુએ,
અરજ તખ કીએ હમ તુમહારે ગુલામ,
હમીં સરકે આદી પછાડે તુમેં,
કહે તખ શહપરીકનમેં જાંઝાં,
કહે આદ્યોને કે કીરયા પરી,
કીસીકા જહાજ ઈસતરફ આવે કહીં,
ચલો હમ ચલે અખ તુમહારે સંગાત,
જહાંઝાંપે ખેઠી વો જ્યેતું નથી,
મએ વો જહાંઝાં સમદરકે પાર,
સાતો આદ્યોંકે તો રૂપસત કીએ,
લગાએ વહાં પર વો ખેમેં તમામ,
ખખર શહ પરીકા વો પોહચી તયાં,

અમઆ ફેજ અસવાર ખારા હઝાર.
કે એક રાહ નજદીક હૈ ખહોત પાસ.
વલે સાત આદી હુએ ઉસ રાહમે.
તો વે સાત આદી રૂખાવે વહા.
પકડ મછલી દરયાકી કરને કખાખ.
ચલેં જીસ તરફ હો તુમહારી ખુશી.
ઉસી રાહ જના હમેં ખવાહમખવાહ.
કે દરયામે કીશતી કીએ સખ રવાં.
લગે જા જહાંઝાં લો ઉસકે કીનાર.
સાતોં આદી હોતે હુએ ઉસકે ઉપર.
ખજાં કહાં સોએ હુએ મુજે ખતાવ.
જહાંઝાંસે ઉતરે હુએ વે ખુશતર.
દેખે હુએં ગલેમેં ઉન્હોંકે ઝુનાર.
મેરે જાનલડનેકો ઉનકા લે આવે.
ખજાં ઉસકે સરપર દીયા સંગ લગાએ.
સો પેહલુમેં ઉસકે ચુખાને લગે.
આખે ખોલ દેખા તો આદમ ખડા.
લગાયા ઉમરકો ઉશને પકડ એક ખાર.
ગયા વાર ખાલી લગા હું મને.
ખોલા મુજસતી આકે કુશતી કરો.
પછાડું તજે અખ ન જીતા રહે.
ઉન આદીકા ખજાં પછાડી વહાં.
વગર નઈ મએ ગાડગી તુજકા યહાં.
દોનોં હાથ જોડે ખડા હો રહા.
વો જ્યેતુન ઉનકા પછાડી વહીં.
વોં ગુનાર તોડેખી કલમા કહે.
ખતાવો હમેં જ્યા તુમહારા હુએ નામ.
સો દીદાર અપના દીખાવો હમેં.
ફીર મએ તો દીદાર અપના દીખાઉં.
ખીડાઈ હુએ ચોકી હુકમ યું કરી.
તો અલખતા ઉસીકા રૂખાદો વહીં.
જહાંઝાં પકડકર હુએ હાથો હાથ.
વોહ હમરાહ હુએ સાતોં આદી સખી.
ઉંચરકે લગે જોડે દરયાકે પાર.
ઉતરકર કીનારેપે ડેરે દીએ.
ઉસી જએ ઉતરા હુએ લશકર તમામ.
કે આયા મદીનેસે લશકર યહાં.

વઝીરેકા કહા જ ખખરદાર હો,
 વઝીરશી ચલા વહાસે આયા યહાં,
 ઉમરોશી ખડા હો મુઝાહીમ હુવા,
 પરીહુ હમારેમે પરદા નહીં,
 મએ શાહપરીકાએ હુવા વઝીર,
 ઉમરોને કહા તુમ ખડે રહેો યહીં,
 ઉમરોને અરઝકી યે ખેમેમેં જ,
 ઝએતુને ગુસલ કરેકે કપડા નીકાલ,
 ખુલાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો,
 છુપાઈથી આદર ઉને સરસતી,
 ક્યા જાકે શાહ પરીકા સલામ,
 ઝએતુ પાકદામન ભઈ મુસતફા,
 નખી નામ સુનકર વો ભેજ દરદ,
 કહાં હયે તુમ્હારે યે સરકી અદર,
 ખુલાકર કીયા ઉસ પરીપર ગઝબ,
 સીતાખીસે ઊસકા મેરે લા હુઝુર,
 મોહમ્મદ હનીફકા સુનો તુમ ખયાં,
 વો હર રોઝ રખતી અમીર સેતી આ
 મોહમ્મદ હનીફ ઉસકા કદતે પુકાર,
 ઈસી વાસ્તે વો ન કરતી દવા,
 રહીથી ઉનહોમેં રમક અક જાં,
 સો કીરયા પરીને મંગાકર પલંગ,
 વો ઝએતુનંકે તખ હવાવો કીયા,
 અમીરકા જો દેખી ઝએતુ નાતવાં,
 તસદદુક પલંગપર વો ગીરયા હુઈ,
 કીયા અરઝ અય સાહેમે તખતા તાજ,
 ગર ઈસ મુલકમેં હો ઈસકી દવા,
 હોવે રાઝી તુજહે સો રહે નખી,
 કીયા હુકમ યું કર પરયોંકા વો શાહ,
 વો લાકરકે જલદી કરો તુમ દવા,
 લાવો પીસકર ઉસકી પટ્ટી ખનાવ,
 કરે હકતઆલા જો અપના કરમ,
 સો પરયોને સુનકર લાયા જુદ ધાંસ,
 ખઝાં તીન દીનકે બધે દુસરી,
 નવેં દીન ઝખમ ખોલ દેખેં વો ક્યા,
 લગા લડડી હડડીમે ચીલ ગોશત ગોશત,
 અહેલ રોઝ ઝએતુન કીકા વહાં મુકામ,

ખુલા લા તુ ઉસકા મેરે રખડ.
 લગા જાને ખેમેં મને યે ગુમા.
 વઝીરને. ઉસી ઠા સો યુંકર કહા.
 તુ મ્યું રોકતો હએ હમારે તઇ.
 ખુલાનેકા આયાહું હોકર તદખીર.
 હુકમ લા ખુલાઈ તુમારે તઇ.
 વઝીર શાહ પરીકા ખડા હએ જો આ.
 લીખાસ અપના પેહના ઝનાના ખહાલ.
 ગઈ સાહ પરીકે વહીં રખડ.
 મીલી જાકે ઝએતુ નંગે સરસતી.
 પુછા ઈસને ક્યા હએ સુના તેરા નામ.
 મુજે ભેજ દેગે અલી મુરતુઝા.
 પુછા ઉનને ઝએતુનંકા તખ યે જુદ.
 કહી દેગી તેરી સો પેટીકે ધર,
 કે આદમકા લાઈ હૈ તુ ક્યા સખખ.
 લીજાનેકા આઈ હૈ ચલકર જુર.
 ઉકા કરેકે લાએ હએ ઉનકા તધાં.
 જો મુજસે મીલે તો કડં મૈ દવા.
 કે યે કામ મુજસે ન હો ઝીનહાર.
 અમીરકા ઝખમમેં ખડા દરદ થા,
 ખહોતયે દરદસે અમીર નાતવાં.
 રખી ખાખપકે રખડ યે દીરંગ.
 કે ખાવીંદ તેરા હૈ ઉસકા લીજાં.
 ક્યા ખેખખર હયે વલે નીમજાં.
 ઝાસી ગમસતી સીના ખીરયાં હુઇ.
 દુનયામેં ઈસીકા ન હોગા ઈલાજ.
 તો કરના હયે વાજખ તુમનપર રવા.
 હએ શાદમા સુનકે હઝરત અલી.
 દે લાવો ફલાને જંગલમેંસે કાહ.
 શકા ખખશે ઉસકે અસરસે. ખુદા.
 જતનકર જખમકે સો ઉપર લગાવ.
 હોવે તીન પટ્ટીમેં ચનગા જખમ.
 વે બાધે ઝખમપર વહીં આસપાસ.
 છે દીનકે પીછે ફીર પટ્ટી તીસરી.
 ઝખમ ઈતની મુદતમેં અચ્છા હુવા.
 ઉપરસેલી પૈદા હુવા લઉકે પોસ્ટ.
 અમીરકા ગીઝાયાં ખીલાયા તમામ.

આઈ તનમેં તાકીત ચડા મુહપે તુર,
જયસા પેશતરયા અમીરકા બદન,
વહીં શાહ પરીસે વો રૂપસત લીયા,
અમીરનેલી હથયાર સખ બાંધકર,
જહાઝેપર અસવાર હોકર ચલે,
મોહમ્મદ હનીદ આદ્યાં દેખકર,
ઉમરને કહા યા અમીરે જહાં
મુસલમાં કીએ હુએ લાએ દીનમે,
મોહમ્મદ હનીદ તખ સો હુએરત રહા,
ઝએતુકા અજબ તુને બખશા હુએ ઝોર,
પછાડી કીએ ઉનકા અપના ગુલામ
સાતો આદ્યોને કીયા આ સલામ,
હગનદા દીખાવો તુમહારા જમાલ,
ઉમરો સેતી પુછે યો કેહતે હુએ ક્યા,
ઉમરોને કહા કી હુએ ઝએતુ કરાર,
દરસ દેખનેકો યે આયા ઈતાલ,
અમીરને નીકાબ અપના મુહસે હાઝે,
વે દેખે અમીરકા હુએ ખુશ નેહાલ,
તખક મોતયોંકે વો ભરભર સુખહે,
ઉમરોને કહા તુમકો ભારી લગે,
આધા માલ ઊસસે રખે હુએ ઉમર,
સો રખ માલ ઝોર ઝર અમીરકે કને,
ઉમરને કહા તખ યું અપને સંગાત,
દેખા જીસકા દીદાર તુમ સખ જને,
ખીજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
સખી ખલક સુનકર હસેંગી હમી,
ઉમરોને કહા તુમકો અય આદ્યાં,
કે હીરે જવાહીર વ મોતી વ લાલ.
કરો ગર રઝામંદ મેરે તઈ,
ઉમરોકા ખીઠાએ જહાઝાં ઉપર,
દરયા ફીરકે આએ જબી શહેર પાસ,
ઉતરકર જહાઝોસે કીએ વહાં મુકામ,
કહેરબાદ આયાયે સુનકર ખબર,
વો દીદાર આકર કીયા હુએ સવાલ,
ઉમરો બોલે ઝએતું પછાડી ઈસે,
કીયાથા અરઝ આન અપના જમાલ,
કરી હુએ ફીર આનેકા ઈનસે કરાર,

હુવે કરખા તન ઝોર ગયા દરદ દુર.
હુવા ઉસસે ઉનકા વો મોટા બદન,
બહોત ઉસને તોંહકે વ હદયા દીયા.
ઝએતુકા ખીઠાએ વો પરદે અંદર.
સાતો આદ્યોસે વો બકર મીલે.
પુછે ક્યા બલા હુએ કહે યા ઉમર.
ઝએતુનને પછાડી હુએ સખ આદ્યાં.
યે આતે હુએ મીલને તુમહારે કને.
કહે યા ખુલાવંદ અરઝો સલા.
અયસેહી કીતો કે વો ખજ મરોડ.
યે હુએ ખેલ કુદરતકા તેરે તમામ.
કહે યા અમીર અખ કરો એક કામ.
કે રખતે હુએ હમ ઈશત્યાકે કમાલ.
સખી ઈન ઝખામેં તુમે પુખના.
દીખાઉંગી ફીરતે વકત મએં દીદાર.
દીખાવો અમીર અખ ઈન્હોકુ જમાલ.
સાતો આદ્યોકા વો દરશન દીખાએ.
હુએ તેરેહી કુદરતકા ઈલાહી કમાલ.
જહાઝોમે ભરને લગે શાક હો.
તો લાવો મએં રખતા હું ઝખીલ મને.
રખા હુએ વો ઝખીલમે હાલકર.
હુવે ખઅદ રૂપસત વો સાતોં જને.
કે અયે એક મએં તુમકો કહેતાહું બાત.
વો ઝોરત હુએ ઉસકી પછાડી તુમેં.
કહી યે કીસીસે ન કરના ઝીકર.
કે આદ્યોકા ઝોરત મારી ખર ઝમી.
મએં કહેતાહું જો ખોલ કરકે બયા.
ઉમરોકી વે ઝખીલમે ભરકે હાલ.
કે યે બાત હરગીઝ કડં મએં નહીં.
ચલાએ જહાઝાં ઉસીવકપર.
કીનારે લગે આકે તખ આસ પાસ.
કહેરબાપકે મુલકમેં વસસલામ.
અમીર ફીરકે આએ બ ફતહો ઝરર.
પુછે યા ઉમરો ક્યા યે કરતા હુએ કાલ.
કુકર તોડ બાહેરે નીકાલી ઈસ.
દીખાટો તુમ અય સાહેબે બા કમાલ.
દીખાવો તુમે ઈસકો અપના દીદાર.

અભીર દીદાર અપના ઉસકો દીખાએ,
ખહોત પેશકર આર બહોત માલોઝર,
કુખુલા અમીરને ઝરે માલકો,
ઊમરોને કહેરબાદકો સાથ બ,
ન રખ ત ખ્યાલ અપને ખાતીર શરીફ,
જીને તુજ પછાડા વો ઉસકી હુએ ઝન,
કહા તખ ઉમરોને ઉભીકા વહી,
ગઈથી અમીરકે વો લાનેકો તઈ,
યે સુનકર હુવા તખ ખહોત શરમીદા,
મેરી આખરમે પડેગા ખલલ,
કહા મુજકો રાઝી કરેગા બે તું,
કરેગી રઝા મંદતો મેરે નઈ,
ઉમરોકા દીયા ઉસને ફીર પાંચ હઝાર,
વો મનઝીલ ખ મસઝીસ ચલે કુચ કર,
વો દીરાજ સુન દૌડ આયા વહી,
કીયા અરઝ દીદાર હાથ બેડ,
યે ક્યા અરઝ કરતા હુએ મુજકો સુનાવ,
કીયાથા સો ઝએતુનને વાયદા,
દિખાયા અમીરને ઉસે તખ દીદાર,
ખહોત માલો ઝર વો કીયા તખ નઝર,
મંગાકર દીયા ઉસકો સરાપા મગર,
કહે કાનમે બકે કે દીરાજકે,
વો ઝએતુન બે ઝનકી આરત અથી,
કહા સુનકે દીરાજને યું મગર,
ઉમરોને બોલે મુજકો ઈન્આમ દે,
વગર નઈ તો બોલું મએ સખકે હુઝુર,
દીયા ઉસને મોહરાં સો ચાલીસ હઝાર,
ઊમરો હાલ ઝંખીલમે લે ચલે,
ચલે કુચ દર કુચ લશકર સહાખ,
વો સુનતેહી મીઆદ આયા દૌડકર,
વો અતેહી દીદાર માંગા વહાં,
રખે ફીરબે હુએ બે લાએકર,
વો સરપાવ પોશાક મીઆદકો,
ઈમરોશી ગએ ઉસકી દરબાર લગ,
જીને તુજ પછાડી વો આરત અથા,
કીયા દીલમે અફસોસ મીઆદને,
ઉમરોને કહા સો મીઆદકો,

સરોપા મંગાકર ઉસીકો બધાએ,
અમીરકે ક્યા ઉસને લાકર નઝર.
કીયા ઉસકો રૂખસત મો ખુશહાલ હો.
કહે કાનમે ઉસકે ચે ખાત બ,
કે મુજકો પછાડે મોહમ્મદ હનીખ.
વો પાવીંદ ઉસકા સો શમશીર ઝન.
કે લેકર ચલે તસ મદીનેકે તઈ.
લે આઈ ચલી અખ મદીનેકે તઈ
કીયા અરજ વો યું ઉયરોકા કહા.
જહાંમે હોઘંગા ખહોત મએ ખીજલ.
તો મએખી રખુગાં તેરી આખર.
તો ચે ખાત હરગીઝ ન બોલુ કહી,
હાલે અપને ઝખીરલમે વો અયાર.
પોહમી મુદક દીરાજકો બચ કર.
બે મુજકા કીયા આકે અમીરકે તઈ.
અમીરને દુખા તખ ઉમરોકે ચે તોર
ઊમરોને બોલે દીદાર અપના દીખાવ.
સો હુએ યાદ ઉસકો વોહી કાયદા.
સો દેગેસે ઉસકો હુવા દીલ કરાર.
નખનઝર અમીરશાદહોફીર સાદકર.
કહાબ બરાબર બે ઊસકે ઊમર.
મએ કહેતાહુ તુજકો સુનો કાન દે.
ઝમીપર તેરે તઈ પછાડી અથી.
તુ ચે ખાત છાંદર કીરસે ન કર.
તો પરદેમે ચે ખાત મખફી રહે.
બરમ બવે તેરા શરમ હોવે દુર.
ઊમરોકા કીયા હુવા દીનદારા.
સા લશરરમે અપને વહી બ મીલે.
સો મીઆદકે મુદક બોહરે શીતાખ.
ક્યા શાહકો મુજરા બે આનકર.
અમીર ઊસકો દરસન દીખાયા વહાં.
અમીરને કખુલે વે ખુશ હોએકર.
કીયા ઊસકો સખસત ઊસી વકત વો.
કહા કાનમે ઊસકે હોકર અલગ.
ચે ખાવીંદ હુએ ઊસકા સુનો તમ સહી.
ન કર ચે ઝીકર યા ઊમરો ફીસ કને.
અગરચે રરે દીલ મેરા શાદ તુ.

અગર હુ કરેગા નહર માલો ઝર,
ઉમરોકા દીયા હો સો મોહાર,
ચલે આંચે જલદી અમીરસે મીલે,
ખત્રપોહુચે વે સખ ફીશી બચેપર,
સો યક રાહ બનીખ મદીનેદી શી,
સફરકા વહાસે કીયા બે હીસાખ,
પોહુચે બેઠે ધરકા કહે યા અમીર,
મદીનેકે બનેદી ખાઈ કરમ,
સહાયોકા ઉમેદ ગરકી તોથી,
સુની યે હકીકત લીખે સખને ખત,
દેખે બેઠે આગે મુલક શાહે ઇરમ,
સહાયોકે ખત સખ જમ્ય એક બ,
અરઝ દાસ્ત અમીરને પઢરેકા લીખે,
ખરસ સાત ગુઝરે હુચે હમકા ઇધર,
ઉમરો જલદતર હો મદીનેમે આંચે,
વો હઝરત અલીકા અરઝદસ્ત દે,
સખી ખતકા અપને પડાને લગે,

રખું લાજ તેરી સો મચ્ચ ધામકર.
ચલા હાલ ઝંખીલમેં તખ ઉમર.
અમીરખી વહાસે વહીં ઉઠ ચલે.
કીયા ઉસનેખી વહાં મુકામ આનકર.
દુયમ રાહ શાહે ઇરમકા મીલી.
ખરસ સાત ગુઝરેચે અંદર હીસાખ.
અમીરને જવાખ યું દીયા બેનજીર.
કરું કરદ મચ્ચે મુલકે શાહે ઇરમ.
કે હમ મીલ મદીનેકા બવે સખી.
રવાના મદીનેકા કરના ફકત.
હમારે લીચેહી હુવા યે હુકમ.
વે દેકર ઉમરોકા રવાના કીયા,
બી અહવાલ સારા ઝખાની કહે.
ન બને પુઠા કખ લે બવે ઉધર.
દીયા ખત હરએકકા ધર ખીચ બચે.
ઝખાસે હકીકત વહાંકી કહે,
યે અહવાલ સખકા સુનાને લગે.

પોહુચના મોહમ્મદ હનીફકા શહેરે ઓર જંગ કરના શાહે ઇરમમેં.

સુનો હુમ યહાં દાસ્તાને અમીર,
ચલે કુચ દર કુચકર શહેર યાર,
પોહુચે વે ઇરમકે કીલ્લેકે હચે પાસ,
અહલકાર શાહકા દીયા યું ખખર,
સવાગ ઉસી કે હચે ખારા હઝાર,
શયો શખ વે ફૈજા મીલાકર ઉને,
ફજરકા નકારા ખખ જંગકા,
ઉધરસે મોહમ્મદ હનીફ હો સવાર,
વો યે ખાસ અસહાય ક બે જવાં,
અમીરકે તરફકા મરે ફીર ન કોઈ,
કીતે દીન તલગ યુંહી હોતાથા જંગ,
કહા શાહ ઇરમ ફૈજકા તખ પુકાર,
સો લશકરને હમલા કીયા એકખાર,
મોહમ્મદ હનીફખી વહાં ખેંચ તેગ,
ચલે એક તરફસે હચે ઉમરે અલી,
ઝએતુન પાઠદામનખી હોકર સવાર,

ઉમરોકા રવાના કીચે તખ અમીર.
સવરાં હુચે સાથ ખારા હજાર.
સુના શાહ ઇરમ દીલમેં ખાયા હીરાસ.
કે અચ્છા હો આયા હચે વો શેર નર.
ફજરકા કરેગે વો સખ કારઝાર,
કીયા લોકે હઝાર વહીં શાહ કને.
સફાં ખાંધી લશકરને મેદાંમે બ.
મુકાખીલ હુવા ખાંધ સફ ખા કરાર,
મારે શાહ ઇમરકે ખહોત પહેલવાં.
મેરે હસ તરફકે સખી સવાર હુચે,
દેખા શાહ ઇરમ હોયુકા જખ યે રંગ,
ઉઠો મીલકે યકખાર સખ એકકાર.
ખડા ગુલ મચ્ચા ઓર હુવા શૌરા.
લગે મારને ફૈજકા બેદરેગ.
લગે મારને ફૈજ તાલીખ અલી.
કરી ફૈજ કુકશરમેં કાર ઝાર.

મીઠી માર તોડે કીએ કાફરાં,
 હુવા જંગ અયસાહે ખમશાન વહાં,
 ઈતેમેં બે વારીક હુવા વાકેતે શામ,
 ચો શાહે ઈરમ તખ કીયા હુએ શુમાર,
 અમીરકે તરખકા ન ઠોઈ મુવા,
 ઓર ઝખમા હુવે દનકે કીતે જને,
 ખુલાકર વઝીરોં શાહે ઈરમ,
 વઝીરોંને બોલે સો સમજાએ કર,
 કે જીસ વકત સોવેગે વે બે ખખર,
 પસંદ આઈ શાહે ઈરમકે ચે ખાત,
 દગાસે અગર મારે હમ ઇનકે તંઈ,
 વો સખ ખુનકી સખ તખ્યારી કીએ,
 મોહમ્મદ હનીફકા બે લશકરે તમામ,
 યકાયક વો લશકર ઉઠા ગડખડા,
 કીતોને કીઈ બન ઝીનો લગામ,
 કીતે ઉસ જંગલમેં ગુરેઝાં હુએ,
 મોહમ્મદ હનીફ યક ખંઠકમેં ગીરે,
 અલીકા કીયા તખ શો હાથીક નીલા,
 મોહમ્મદ હનીફપર કઠન વકત હુએ,
 ઉઠે ગાહે મરદાં અલી શેર નર,
 સવાર હોકે હમનાહ હંમરોકા લીએ,
 ઝમીરી પ્રીશતોને ખીચી તનાખ,
 મારે એક નખરા અલી ખુદતર,
 હજલકર ગીરે તખ્તમેં શાહ ઈરમ,
 સહાયોને અવાઝ સુનકર અલી,
 મોહમ્મદ હનીફકા ખંઠકસે નીકાલ,
 વો ઝએવનખી ઓર ઉમરે અલી,
 ઈતેમેં મુખ્હો આ હુવા આશકર,
 ઉઠા કરકે ફલ ફલ ખડે રનમેં જ,
 અમીરકે જ ધોડને લશકરોં માલ,
 અઝવલ અપને અસલાખંકા કર સહી,
 મીલા દેખ લશકર સો ઈસલામકા,
 ભાગા દોસો અસવારસે વો નીકલ,
 યહાં શાહ્યાને ફતહકે ખખએ,
 કહાં યુ અલીને ઉમરકો વહોં,
 ઉમર પેઠ જલદી વહાંસે ચલે,
 જહાં શાહ ઈરમકે ખીરાહરથે ચાર,

ઝમીપર હુવાં ખુન ઉનકા રવાં,
 સહાયી ખડેથે જહાંકે તહાં,
 વે દો લશકરોંને કીયા વહાં મુકામ,
 મેરે ઉસકે લશકરસે પાંસઠ હજાર,
 મગર યક સહાયી સો ઝખમી હુવા,
 હુએ ઠાર ઉસ દીન સો કીતને જને,
 કરો મસલહત અખ રહે કુછ શરમ,
 કે મારેંગે ઈનકા મકર ફંકર,
 દગાસે પડેંગે ઉનહોંકે ઉપર,
 કરે બંકે શખ ખુનકા આજ રાત,
 દગાકે ખગઝેર જીનસે પોહચે નહી,
 આધી રાતકો સખ સવારી કીએ,
 રહા બે ખખર હોકે અપને મુકામ,
 મુસતમાન સારે ઉઠે હરખડા,
 કંઈ ખખએ ભાગે જંગલમેં તમામ,
 કીતે ઉધે પડકે પડકે મરમર ગએ,
 લગી ચાટ તખ એક નખારા કરે,
 ઉઠો યા અલી ખુદ શેરે ખુદા,
 ખખર ઝુઠ યે નહી ખહોત સખત હએ,
 કીયે ઝીન ઉસ વકત ફલફલ ઉપર,
 નીકલકર મદીનેસે બાહેર હુએ,
 ઉસી વકત હયેદર હયે પોહચે શીતાખ,
 આયા રાખખ ઉનકે દીવોંકે ઉપર,
 બે ફલફુને હયે દરકે મારા કંઠમ,
 જમઅ હુએ એકે જએ હુઈ ખુશ દીલી,
 મીલે આઠે ઉસ વકત તાલખ અલી,
 કીએ ઉનકા અસવાર ધોડેપર ફતાલ,
 ખીચે શાહે મરદાં અલી ખુલફીકાર,
 મારે ફેજ કુફકાર બે ઉનતીહા,
 હુએ જખંકે શખખુમેં પાચેમાલ,
 સલહ બાંધ ધોડેપે બયેઠે સબી,
 ડરા સાહ ઈરમ વો પરેશાં હુવા,
 મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા વ દલ,
 હુએ કીટલે કાખીલકે બે ફતહ પાચે,
 દેખે શાહ ઈરમ હુએ કે ભાગા કહીં,
 જ રસતેમેં શાહે ઈરમકો ચીલે,
 હરએક મુલક અપને કાથા શહેરચાર

જે ઈમલાક આદી ઉન્હોંકા થા પીર,
પોહ્યા બઠે જખ ઉસ મુલક આદીઉપર,
રખા સરપે ટોપી હો ગાએબ ઉમર,
બેબ શાહ ઈરમને વહાંસે સવાર,
કે શાહે ઈરમ જે તુમહારા મુરીદ,
બેબ અસવારને ઉસકો કીતી ખખર,
મીલે દોનોં આપસમેં બડે શોકસે,
કહા બાઈ ચે કયા મુસીબત હુઈ,
દીયા શાહ ઈરમને ચે ઉસકો બવાખ,
મુસલમાંમે બઠે મુસલમાં હુઈ,
બડે ખુતકી ઉસકો ન આઈ શરમ,
ન કુલકી રખી ઈસને હયે આખરો,
મદીનેકે લાઈ મેરેપર સીપહ,
મયે ઈસ હાલમેં હોઠે આયા યહાં,
હોના હયે મેરા જીવ બહોત કલ ઉથલ,
તો ફીર યહાંસે મુજે નીકલના પડે,
કહાં બાપ માંકી હયે ઉલ્લસત ઉસે,
અગર બનતા મયે કે અયસી બલા,
તો મુશકીલ ન પડતી મેરે પર કુબલ,
વો ઈમલાક ઉસકો દીલાસે દીયા,
કહે બાઈ મત ફીકર કર તુ ઈતાલ,
ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
કહાંતક તુ ભાગેગા શાહે ઈરમ,
કહા અય ખીરદાર ચે અયસી બલા,
તખ ઈમલાક બોલા કે બને ન પાએ,
બી દોડે પઠડનેકા લોકાં સભી,
હો ગાએબ કીતોફી તો પગડી ઉઠાએ,
ગરજ હોઠે શાહે ઈરમ તખ નીરાસ,
ઉમરને હકીકત કરી સખ અયાં,
કે શાહે ઈરમ છોડે શહેરો દયાર,
હયે ઉસકે ખીરાદર વહાં યાં અલી,
અલીને કહા તખ નકારા કરો,
ફજરેકા ચલે કુચ દર કુચ શાહ,
વો શાહે ઈરમકોબી હમરામ કર,
ઈશરસેબી લશકર નમુદાર હો,
કહા આંકે મૈદાનમેં યું પ્રકાર,
યે ઝંખેતુન મુનકર અલીસે કહી,

ચલા શાહ ઈરમ ઉસકને હો અસીર.
બેકા બાગમેં બેબ અસપસે ઉતર.
બેડે ઉસકે નઝદીક વહાં બએકર.
કેહ ઈમલાકે આદીકા બેબ આશકાર.
ખુલાયા હયે તુજકા બે શોકે મઝીદ.
ચલા આયા ઈમલાકે સુન ખુદતર.
હુઈ ગુફતગુબી બડે ઝોકસે.
ઈતી ફેજ બારી કહાં યુમ હુઈ.
કે બેટીને મેરે કીયા મુજ ખરાખ.
વો અપને ખુતોસે પરેશાં હુઈ.
ખીગાડી હમરાબી સારા ધરમ.
કકી મુજેકે વૈરા મુઅલમાન હો.
મયે ભાગા કુવા મુલક મેરા તખાહ.
વલેકીન ઠીકાને નહીં મેરી બં.
રુબાદા કરે આંકે યહાંબી દખલ.
કરેકે કતલમુજ મુકરર કરે.
મુસલમાંકી સોલબત હયે હરદમ ઉસે.
તો છોડે ઈસકા કટાના ગલા.
મુસલમાંકાં હોતા ન મુજપર દખલ.
ગલેસે લગાકર શક્કત કીયા.
યહાં ઉસકા આનેકી ક્યા હયે મબલ.
કહા શાહ ઈરમકો સો તખ હાંક માર.
તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
દીઈ મેરે પીછે ઉન્હોંને લગા.
પડી શૌર ખ્યાદ ઉમરોપર બેબ આએ.
ઉમરોને રખી સરપે ટોપી તબી.
ચલો વહાંસે મોલા અલી પાસ આએ.
ગયા ભાગ ઈમલાક આદી કે પાસ.
નઝદ શાહે મરદા અલી કે બયાં.
ગયા આર સરહદમેં હો બેકાર.
બહા ઝોરવર હયે આર હયે મહબલી.
જહાં વો ગયા હયે ઉધરેકા ચલો.
પોહયે મુલક ઈમલાકકો મહેરા માહ.
ખડા આંકે મૈદાનમે સક્ પાંધકર.
બી ઘોડેપે ઈમલાક અસવાર હો.
કે ઝંખેતુન આવે મેરે રખકાર
અગર હો ઈબજત તો બહ અબી

અલીને કહા તખ રસમ ચે નહીં,
 કહી તખ કે મેરા અયા હુયે ચે શાહ,
 ખત્રાં ઉસકા હુયેદર ક્યા તખ અમર,
 સો એકબાર ઈન્દીલી ઘોડા ઉઠા,
 ખખર મુનકે ઈમલાક તય્યાર હો,
 વહીં દેખ ઝમેતું કે એક ખારગી,
 ગુરસેસે લગા દેહને ઉસકા શીતાખ,
 ખડે ખુતકી તુજકો ન આઈ શરમ,
 બે આપને બુજુરગોંકી હી છોડ રીત,
 દગા કરકે હમસે ગઈ તુ વહાં,
 ગુનેહગાર હુયે તુ ગુનેહગાર હુયે,
 તુજે અખ મેરે હાયસે ખચના મહાલ,
 ચે દેહકર લગાયા હૈ ગરઝ ઉસ ઉપર,
 સો ઈમલાક આઘી ગઝખનાક હો,
 ઝરખ વોલી ખાલી ગયા તખ મગર,
 સીયુમ મરતખે જખ નીકાલી હુયે સેફ,
 ચલાયા હુયે શયશીર ઝમેતુનપર,
 ગધ વો નીકલ હાય ખાલી પડા,
 લગી કરને ઝતુન તખ કારઝાર,
 પકડકર કમરખદ ઝીનસે ઉઠાઈ,
 કહી બોલ કલમા ખચે તેરી બન,
 કહા મયે ન કલમા કહુ ઝીનહાર,
 પટકકર સો ઝયેતુન ઉસે બેદરેગ,
 બુદા હોગયા તનસે ઉસકેબી સર,
 દેખા શાહ ઈરમને કે ભાઈ મુવા,
 કહા અખ તો મેરેપે આઈ ખલા,
 વો લશકરબી ઈમલાકકા તખ ડરા,
 ખજે શાદયાને ફતલકે તમામ,
 બુલાકર ઉમરકો કહે ઝુદતર,
 પીછેબી શાહે ઈરમકે ઉમર,
 ઉમરબી ચલે વહાંસે હો તેઝગામ,
 ચલા બતા મલતા દોના અપને હાય,
 પોહંયા ભાઈકે વો શહેરકે કને,
 મેજ ભાઈ અપનેકો વહાંસે ખખર,
 વો ભાઈબી મુનતેહી બેટીલોકાલ,
 કહા ભાઈ મુજ બોલ ક્યા તુજ હુવા,
 કહા શાહ ઈરમ આપની બેટીકા દુખ,

કે લડનેકો મેજ સો ઝોરતકે તખ,
 ખહોત ફખરવર હુયે ખડે ઈઝઝો બહ,
 મુકાબીલ હુઇ ઉસકે બ ઝુદતર,
 આઈ ફોજ અપનીસે સરકો ઉઠા,
 બી લડનેકો આયા હુએ અસવાર હો,
 લગા દેહને હુઈ તુ કીસ સારમી,
 કીઈ ખાપકે મુલકાકો ક્યું તુ ખરાખ,
 ન ઉસકે ગઝખસે ડરી બેશોકમ,
 બુદાસે મુસલમાનકે ભાઈ પીત,
 ખડા ખુત તુજે ખીંચ લાયા યહાં,
 ખડે ખુતકી દેખ અખ તુજ માર હુયે,
 મેરે ગુરઝકા વાર તુ ચક સંભાલ,
 વો ઝમેતુને હમલા લીયા ખરસીપર,
 લગાયા ગુરઝ ઝોર ચાલાક હો,
 ન ઝમેતુનપર વો હુવા કારગર,
 ખડે ખુતકો કર યાદ ખા દીલમેં હૈફ,
 કે બું ખરક ગીરતી હુયે ચીઆનપર,
 વહાં દેખ હુયેરત મને હો ખડા,
 કરી બકે ઈમલાક પર એક વાર,
 વહીં રૂખર મુરતુઝકે લે આઈ,
 વગર નઈ તો પટકું તુજે બેગુમાન,
 અગર મુજકો બસે તુ ડાલેગી માર,
 મારી ખીંચકર ઉસકી ગરદનપે તેગ,
 જહનમકો પોહંયા વો કાફીર મગર,
 વહાંસેબી ઝુદી રવાના હુવા,
 ખીરાદર દુયમકે મુલકકો ચલા,
 સીદકલાકે દીલસે વો કલમા પડા,
 અલીને કીયા ઉસ જગાપર મુકામ,
 કે શાહે ઈરમકી લે આવો ખખર,
 ટોપી સર ચે રખ હો ગાઈખ ઉમર,
 મીલે શાહ ઈરમસે વો ફરખુદા કામ,
 દેખે ક્યા કે હુયે સાત અસવાર સાય,
 ઉતરકરકે ખચેહા વ બોસતામને,
 કે આયા હુયે શાહે ઈરમ ભાગકર,
 બોલા શાહ ઈરમકો કે કીયા હુયે ઈતાલ,
 તેરેપર નીપટ હાલ કયેસા હુવા,
 કે બેટીને બોયા મેરા સારા મુખ.

મુસલમાં હો મુજપર સુલાઈ ચડા,
વો ઈમલાઈ અપને ચચાકોભી માર,
વચસિલી અબ બાગ આયા હું મયે,
દીલાસે દે બોલા અબ બાઈ ફીગાર,
યહાં ઈસકો આનેકી તાકત કહાં,
ઈતેમે ઉમરનેભી ટોપી ઉતાર,
દેખા શાહ ઈમને કહા હાય હા,
કહા શાહ ઈરમ તુજકો ગૈરત નહીં,
કહા બાઈસે તબ વો શાહે ઈરમ,
જહાં જાતા મેં હું વહા સાથ આ,
કહા ઉસકો પકડો ન જાવે કહીં,
હો ગાયબ ઉસી જાસે એક યલ મને,
ઉમર અપની કરને લગે હયે વો કર,
ઉતારી કીસીકે કમર પરસે શાહ.
ચચા વહાસિ જલદી આચા શાહ પાસ,
ગયા શાહ ઈરમ અપને બાઈ કને,
ફજરકો કીયે કુચમેં પુતુરાબ,
થા શાહે ઈરમ બાઈકે સંગ,
ઇંધરસેભી અસહાબ શાહે નજ્દ,
લગે હરતરફ કરને હરબે જવાં,
બાઈ શાહ ઈરમકા ખુસેસે ચલા,
કહા જ્યાર મુજકો નહીં કીસસે કામ,
હુકમ લેકે ઝઅતું ચચાંપર ગઈ,
કહાં ઉસને ક્યું વ મુસલમાં ખુલાઈ,
ચચા અપને ઈમલાકકો મારકર,
યે કહેકર કીયા વાર ઝઅતુનપર,
કમરખંદમેં ઉતકે તબ હાય હાલ,
કહી દીન અહમદકાં કર તુ કયુલ,
વો સુનકર કુયુલા મુસલમાં હુવા,
મીલાઈ અલી મુરતઝાસે લે આઝે,
બાગા શાહ ઈરમ વહાસિ જલદી શીતાબ,
ભી લશકર હુવા આઢે ઉનકા વોં સખ,
અલી શાહે મરહાન ખેમેમેં આઝે,
ઉમરનેભી ઝુલીસે મારે કદમ,
સીયુમ બાઈ કે બંદે કીલ્લેકે ઠાર,
વો બાઈભી આકર સો સુનતે મીલા,
કહી શાહ ઈરમને હકીકત તમામ,

લીયા મુલક મેરા ઉન્હોને છુડા.
ઉંસીકા મુલકભી કીયા ઇન ઉબડ.
ફકત જીવ અપનેકો લયા હું મયે.
જઅમ રખ તૂ ખાતીર ન જઅબ ખીચર.
તુ રખ હર વજે અપની ખાતીર નીશા.
કહા શાહ ઈરમકો ઉન્હોં હાક માર.
કે પીછે યે મેરે યે આઈ ખલા.
શરમ આખરૂં જ્યાર ફુરમત નહીં.
કે બાઈ ખ્યાલ યે કરતાસીતમ.
પીછે મેરે આતા હયે યે ભી ચલા.
રખી સરપે ટોપી ઉમરને વહીં.
દોડકોડ કરતે વે સારે જને.
કીસીકી લે પગડી કીલીકી કટાર.
લીયા થીન કીસસે ઝરીકા રમાલ.
અલીસે લગા લે કરને આહલતી માસ.
તસલ્લી દીલાસેકે રાખા ઉને.
મુલકમેં ઉસીકે જ પોહાંયે શીતાબ.
સવાર હોકે આચા વહીં બેદીરંગ.
મુકાબીલ હુયે જ્યાર ખડે બાંધ સફ.
મુઝે ઉસ તરફકે કઈ પહેલવાં.
આચા આપ રનમે પોટેમર ચડા.
ઝઅતુન આવે મેરે અલી રખકામ.
કહી ક્યું ખુલાયા વ મુજકો સહી.
પેદરકો મૂલકસે તુ ક્યું કર ભગાઈ.
તુ આઢ હૈ ચડ કરકે મેદે ઉપર.
ઝઅતુનને લીયા વો' સીપરકે ઉપર.
ઉઠાઈ હસે અપને સરપર ખલાલ.
વગર નાતો તો પખકુંગીદર ખાંકો ધુલ.
પુશી દીલસે ઉસનેસો કલયાં કહાં.
ભી હૈદરને ઉસકો છાતીસે લગાઝે.
સીયુંમ બાઈ કે મુલકકો હો ખરાબ.
મુસલમાં હુવા જ્યાર દીઝે દેડે સખ.
ખખર કી કે શાહે ઈરમ નઈ દીખાઝે.
દેખે ક્યા જાતા હૈ શાહે ઈરમ.
ખખર કરને ભેજા વહાસિ સવાર.
કહા બાઈ ક્યા હૈ તેરેપર ખલા.
કે ઝઅતુન ક્યા હૈ યો સારા જો કામ.

કહા ભાઈ અબ કુછ ન વસવાસ કર,
 ઉમરને વહી સરસે ટોપી ઉતાર,
 બોલા અબ ખીરાદર યે પ્યાદા બલા,
 કહા ઉસને સખંકા કે પકડો ઇસે,
 દૌડ કર લરડસે હજારો સવાર,
 લીએ સખંકા હસતાર હીરે જટો,
 અલા આયા દૌડા વહી શાહ પાર,
 કે શાહે ઈરમ અપને ભાઈ કને,
 કીયા કુચ હૈદરને સુનકર ખખર,
 ખખર સુનકર આયા હૈ વોલી નીકલ,
 દોનો લશકરો આકે મૈદાનમે,
 કીરત્ના મુખત સીર જંગકા તખ હોવે,
 તખ અખીર સીયુમભાઈ શાહે ઈરમ,
 કહા આવો જીએતુ મેરે રૂખકાર,
 હુકમ માંગે જંગેતુન અસવાર હો,
 ગજબ હો ચડાને કીયા ઉસપે વાર,
 કમરબંદ પકડી ઉઠાઈ ઉસે,
 મીલાઈ ઉસે લા અલીક વો સાથ,
 ફીર ઉસકાબી લશકર મુસલમાં હુબા,
 લે આ બ ખખર કહાં હુયે શાહે ઈરમ,
 મીલા બંકે શાહે ઈરમસે બહાલ,
 આગે શાહ ઈરમ ઓર પીછે ઉમર,
 ખીરાદર ચહારમંકા બેબ પયામ,
 કે ભાઈ તૂરહારા હુયે આગા યહાં,
 સુના જબ ખીરાદરને ઉસકી ખખર,
 દોનો ભાઈ મીલ ઝાર ગીરયાં હુએ,
 પુછા ભાઈ કયસી યેહી ખાત હુયે,
 કહા તખ હુયે ભાઈકા શાહે ઈરમ,
 વો સુનકર હકીકત હુયે અયસા કહા,
 કહા ગરચે આવે મુસલમાં યહાં,
 ઉમર સરતે ટોપી ઉતારા વહાં,
 પુકારા ઉમરને કે શાહે ઈરમ,
 કહા ભાઈ પ્યાદા યે તુક્રામ હુયે,
 બલા હુયે પયા હુયે ફરીશતા કોઈ,
 દેખા શાહ ઈરમંકે ખીરાદરને તખ,
 બક્ષર ઝાત હુયેગા કે જન્નાત હુયે,
 ધડી પલમે ગાઈખ હોખતા હુયે,

નીકાલ અપને દીલસે ન અબ ફરકર.
 કે અબ લગભી તૂબંકા હુવા શુમાર.
 મેરે પીછે ઈસકા દીયા હૈ લગા.
 યે પ્યાદા બડા શોખ મુબંકા દીસે.
 ટોપી સરપે રખકર છુપા તખ અચાર.
 ઉમરને વો જંબીલમે સખ બેર.
 અલી મુરતુજાસે કીયા ઈલતે માસ.
 ગયા હુયે હરખા ઉસને અપને કમે.
 પોહયે બંકેર ઉસકે મુલકકે અંકર.
 દોનાંકા અપસયે હુવા હુયે ફંગલ.
 ખડે આ રહે જંગકે ધ્યાનમે.
 ધંધરકે બહોત પહેલવાના ગીર.
 આયા હુયે વો મૈદાનમે બેશરમ.
 કે દુઆ લેલું તુજસે મયે એકબાર.
 હુઈ બ ચચાંક વહી રૂખરો.
 વો રદ કર દીયા વાર પરવર દીગાર.
 ફીર કલમાં નબીકા પડાઈ ઉસે.
 ભાગા શાહ ઈરમ વહાંસે કરકરકે ધાત.
 ઉમરકા અલી કાબી ફરહાં હુવા.
 ઉમરને ઉઠાએ વહાંસે કદમ.
 દેખા કયા કે બાત હુયે ગમગીન હાલ.
 પોહયે બંકે દોનો શહેરકે અંકર.
 કહા બોલ ઈસકા ઉમેરા સલામ.
 વો મીલને બુલાયા હુયે તુજકા વહાં.
 સવાર હોંક આયા વહી ઝુલતર.
 ખીપતસે દોનો સીના ખીરયા હુએ.
 કે તેરે ઉપર અયસી મુશકીલાત હુયે.
 કે જીએતુનકા હુયે યે સારા કરમ.
 દીલાસે દીએ ઉસકા અપસકન રખા.
 તો દુઆ ઉમ્મહા લેલું બેગુમાં.
 હુવા સારી હજલીસ મને વો આયા.
 તુજે ભાગનેકી ન આઈ શરમ,
 ન બાનું કે યે દેવ યા બાન હુયે.
 પોચા હુયે મગર પોચા હુયે યે પરી.
 કહા હેગા પ્યાદા બડા બે અબખ.
 ન બાનું યે હકીકતકા કયા ધાત હુયે.
 યે તો ફીર આકે મુરત દીખતા હુયે.

ઈસે જલ્દ પકડો કે બને ન યાએ,
ઉમરને રખી સરપે ટાપી વહાં,
કીતોંક લીયા સરસે પગડી ઉતાર,
કહે આંકે હજરતકી ખીદમતમને,
ગયા યા અલી શાહ ઈરમ ભાગકર,
ચલે કુચ કરેકે હજરત અલી,
વો ભાઈભી સુનતેહી લે કૌજ સંગ,
ઈરમ સાહકા પહેલવાં આનમેં,
મોહમ્મદ હનીફ લે હુકમ મુરતુઝા,
મારા ખીંચકર એક તલવાર ઉસે,
કઈ પહેલવાંનાંકો મારે વહી,
પડી ઉસસે લશકરમેં દેહશતે વહાં,
ખીરાદાર હુવા જખંકે ઉસકા સવાર,
ગઝબ હોઠિ બોલા કરો વાર આએ,
અમીરને કહે હમ અવવ મારેં નહીં,
અવવલ વાર કર તુ હમારે ઉપર,
મારી તેગ ઉસને વહી ઝુદતર,
કમરખંદ પકડ ઉસકા નઅરા કીયા,
કહે ગર તુ હોવે મુસલમાન આજ,
ભલાં હયે જો માને તુ મરા હરફ,
કહા ઉસને કલમા ખચી ઉસકી બ,
દેખા શાહ ઈરમ ભાઈકો દીનદાર,
અલી શાહે મરહાંભી તળવીઝ કર,
કીયા એડ દુલદુલકો નઝદીક બ,
હમનહો કીરાવેગા ઘ કહાંતલક,
અગર મરદુમીકા તુ રખતા નશાં,
વો શાહે ઈરમ સુનકે ગૌરત પકડ,
કીયા ખેચ તરવારકા વાર વો,
હાકર મુઅલક ઉસે ખીનસે,
જો કલમાં કહે તો ખચે તરી બન,
દેખા શાહ ઈરમ વક્ત આયા હયે તંગ,
ન લશકર રહા નઈ ખીરાદર રહે,
કીધર બહ મેં ઓર કીસકે નઝદીક,
મુસલમાન હોએ ખગેરે નઈ હયે પનાહ,
ન આયા ખુતોંસે મદદકો હયે કાઠ,
ખડા ખુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે,
ખડે ખુતમે સઅનત હઝાગં હઝાર,

સો તખ ચોતરફસે પકડનેકા આએ,
સો ગાઇબ હુએ વહાં સતી નાગહાં,
કે હાલ અપની ઝંખીલમેં તખ અયાર,
ગયા શાહ ઈરમ અપને ભાઈ કને,
મીલા અપના ભાઈસે હીમ્મત પકડ,
પોહોચે મુલક ઉસકેમેં હજરત વહી,
હુવા રખડ આંકે વો બેદીરંગ,
પુકારા ખડા રેહકે મૈદાનમેં,
ગએ રખડ મસકે ધોડા ઉઠા,
કીયા પકઝરખસે કીનાર ઉસે,
કીતે નામદારા પછાડે વહીં,
ન લડનેકો આયા કીગર પહેલવાં,
મહમ્મદ હનીફકા કહા યું પુકાર,
તેરે દીલમેં અગ્માન રહેને ન પાએ,
કે જખતકે ન મારે હમારે તઈ,
ખઝાં હમ કરેં વાર તેરે ઉપર,
અમીરને લીયા વાર ઉપર સીપર,
કે ઘોડે ઉપરસે હાકર લીયા,
તો ખખાશુંગા તુજકો તેરા તખ્તો તાજ,
વગર નઈ તો કરતા હું તુજકો તલક,
મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં,
કીયા કરકે દીલમેં વહાંસે ફાર,
કે ભાગેગા સાહે ઈરમ અખ મગર,
કહા શાહ ઈરમ અખ તુ ભાગેગા ધ્યા,
કહાં લગ કીરાવેગા મુલકોં મુલક,
તો હો આજ મૈદામે ગરદન કશાં,
મુકાબીલ અલીકે હુવા ઝુદતર,
કીયા રક અલી મુરતુઝા વાર વો,
કહા ઉસકુ સમજ હર આઈનસે,
વગર કઈ તો માઈં તુજે ખેગુમાન,
લડું ઓર કઈં કીશતરે ઉનસે જંગ,
નહી ખેશ અકરખ ખીગાને રહે,
ખુરે વક્તકા કોન હોગા શરીક,
ખુતોંતે મુજે અખ કીયા તખાહ,
મુસલમાંકી દીલમેં તો દેહશત હુઈ,
ખડે ખુતકી કાઠ ન પુખ કરે,
ખડા ખુત હએ મલઉન ઓર નાખકાર,

બડે બુતપે લાઉ ન ઈમાનકો,
મઠા બુન હકીકતમે નફમે પલીલ,
ચે કહે કરેકે લાયા પો દીલમે યકીન,
સીદક દીલસે કલમા પડશાહ ઈરમ,
ઉતારે ઝમીં પર લગાએ ગલે,
મોહમ્મદ હનીફકો બુલાએ વહાં,
બી લશકર ઉન્હોંકા મુસલમાન કર,
ઉસે તખ્ત બીડલા ચલે બુતરાખ,
તખ્તપર બીડાકે દુજે ભાઉકો,
જખ ઈમલાક આદી કે આ મુલકકુ,
ચલે કુચ દર કુચ શાહે પુરમ,
ઝએતુન પાક દામનકો લે એકબાર,
કહે બેટી તેરી યે ઝએતુન નામ,
મોહમ્મદ હનીફ કર શહાના જબુસ,
ઈબ્રાહીમ અગર હો હો મનકો ધરેં,
બુદા તુજસે રાઝી બુદાકા રમુલ,
સુનો શાહ ઈરમ દીલસે રાઝી હુવા,
ઈધરસે અલી સાહેબે ઝલફીકાર,
મોહમ્મદ હનીફકી જે શબ્દીકા કાજ,
નીકાહ બાંધકર તખ્ત બુલવા દીયા,
દીયા શાહ ઈરમને બહોત માલોઝર,
દીયે ફીર કઈ બાંધ્યાં ઝોર ગુલામ,
મોહમ્મદ હનીફકે જે દીલકી મુરાદ,
ઝએતુન પાક દામન શુકરકર અદા,
ચારોં યાર છુટે તબી બંદસે,
બઝાં મુરતુઝાને ગલેસે લગાએ,
બઝાં મુરતુઝા મીલ બ શાહે ઈરમ,
બો મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચકર,
ઝીઆરતકો અહમદકે રોઝે મને,
દીએ દીલ તસદ્દુક અલી મુરતુઝા,
ગુલામોંકા ઝર દે તસદ્દુક કીએ,
નીકલકર વહાંસે ગએ ધરમને,
બીબીને ઉનકો ગલેસે લગાએ,
વીદઅ હોઠે અસહાબ ગએ અપને ધર,
આએ અપને ધરમે બહોત શાનસે,
નકારા બબએ મદીને મને,
હુવે જમમેં પુશહાલ અલીયો વલી,

હએ નુકસાંન બહોતશા મુસલમાનકો,
કુફરમેં બહોતહી કાફર હયે શદીદ,
હુવા આઝ સેવો પાક દીન,
અલી મુરતુઝાને દીયા તમે કરમ,
કહે હયે તુ ભાઈ હમારા ઉને,
બી ઉનકે ઝોટે ભાઈકાબી વહાં,
દીએ રાજ ઉસકો બહોત માનકર,
દુજે ભાઈકે મુલકમેં બ શીતાબ,
દીએ શાહ ઉસીકા ઉસી બબોકો,
દીયા રાજ ઉસકાબી ફરમાનસું,
અલી મુરતુઝા ઝોર શાહે ઈરમ,
પીદર પાસ લાએ અલી નામદાર,
અબીતક યે હયે પાક દામન તમામ,
ગએ સવાર હો લાવનેકો ઉરસ,
મોહમ્મદ હનીફ સાથ શાદી કરેં,
તેરાદીન ઈમાન સખ હો કબુલ,
વો શાદીકી સખ કારસાઝી દીયા,
સરઅંજમ શાદી દીયા સખ તયાર,
લગે હોને બાને જખતરકે કાજ,
દુલે ઝોર દુલહન અદર બીડા,
જહઝમેં દીયા માલ બહોતસા વાગર,
ચલે લેકે દુલહન ખુશીસે તમામ,
પુરાયા પુદાને હએ દીલમેં શદ,
કીયા હકતઆલને હાંજત રવા,
મીલે મુરતુઝાસે યે આનંદસે,
બહોત માલ દેકર દીલાંસે દીલાએ,
વીદઅ હો મદીનેકા કીતે અઝમ,
મદીનેમેં પોહયે અલી શેર નર,
લગે બને અસહાબ સારે બને,
ઝીઆરત કીએ રોઝએ મુસતફાં,
હઝારોં ફકીરોંકા બાના દીએ,
કે મીલનેકો આયા હનીફા કને,
કરી શુક ઝોર ઉનકો બીડાએ,
સલામુન અલૈકુમ કીએ સરખસર,
દીએ ફાતેહા બા દીલોબનસે,
મીડાઈ દીએ બાંટ સખ શહેમને,
જહાંકો સરાસર પુશહાલી મીલી,

કીયા ખુહનીહશકકા કીસ્તા તમામ,
 હોવે મુજ તરફસે કરોડો દરદ,
 કીસ્તા થા બે નાકીસ કુવા અપ તમામ,
 ઝોર અસહાય અહયાબ ઝોર આલપર,
 ઈલાહી બપશ તુ લખનહારકો,
 બગાં ઉરકે મા આપકા યા ઈલાહ,
 અઝાબાહ અહયાબ યારાં સબી,
 ઈલાહી મુરનનીફ રહે પુશ ખીરામ,
 તુ કમલે પઅમ્પર દુઆ હો કબૂલ,

મોહમ્મદ નખીપર દરદો સલામ,
 બરફે રસુલે મુત્તહર દરદ,
 મદદ હો મહમ્મદ હનીફકી મુદામ,
 દરદાં લખાલખ અછો સરખસર,
 બ બરકત મહમ્મદ ગુન્હગારકો,
 અઝાબો અકુબતસે રખ દર પનાહ,
 રહે શાહા પુરરમ બ કુરમત નખી,
 બહુરમત નખી ઝોર આલે કીરામ,
 ઈજબતમે ઉરકી ન હો કુચ ઉદુલ.

તમામશુદ.

જંગનામા બેરૂલ અલમકા.

ખીસમીસ્તાહિરરહમાંનિરહિમ.

કહું મજે હમદ રખુલ આલમીકા,
 કીયા ફજહાર કુદરત ખુબ અપનાં,
 હસીકે નુરસે મીન્હાંન સારા,
 મોહમ્મદ મુરતકા હમે રખબંકે મહબુબ,
 અબુબકરો ઉમરો ઉસમાન હમેદર,
 કુદર તોડે ઉન્હોને ઝોર દેવ મારે.
 મોહમ્મદ શાફિયે રોજ્જા હમે,

કે વોહ ખાવીદ હમે કુન્યા વ કીકા.
 બનાયા નુરસે મહબુબ અપના.
 કીયા કુદરતસે અપને આશકારા,
 ઉન્હોકે ચાર ચારાં હમે બહોત ખુબ.
 ચેહી હમે ચાર અસહાબાં મુકરર,
 નખીકે દીનમે લાગે હમે સારે.
 વસી ઉન્હકે અલી મુરતુબ હમે,

આગાજ દાસતાન

લહારીકા ખયાં કરતાહું અબવો,
 મોહમ્મદ મુસ્તફા ઝોર હજરત અલીને,
 વો આવે વકત જંગલ ખીઅ આકર,
 નખા પાની વહાં મરમીકે દીનમે,
 કુવા લશકરમે પાનીકા પુકારા
 બી પાની પુન્હકર ફીર કર મો આવે.
 નખીને તખ કહાં હકકે વહીકો,
 તુમ્હી ફુલફુલે અપ અસવાર હોકર.
 નીકાલો મોજ તુમ પાનીકા અકસર,
 મોહમ્મદકે બખસિ ખાત મુનકર,
 પવનસા હર તરફ તેછ હટાયે,
 જો વહાં કુખે કે એકે દેશ ખડા હમે,

જંગ બેરૂલ અલમકા

જો બોલે બફરે તથયાર ને સો.
 મુરતુબ ફતાહ પાયે હકકે વહીને.
 હમે ઉતરે સાથ અપના લેકે લશકર.
 વોહ ધુપોંકે દીન વોહબી કઠીનમે.
 જો પાની પુન્હકર લશકર વોહ મારા.
 વલે પાની નહી જમલમે પાયે.
 અમીરૂલ મોમનીન હજરત અલીકા,
 પાનીકી તુમ ખખર લાઓ મહાંપર.
 જો હો પાનીકા ચરમા જીસ મહાંપર.
 કુખે ફુલફુલ ઉપર અસવાર હય દર,
 સો નામહા એક જંગલ બીઅ આવે.
 સો બરહમન ઉસમે એક ખુદા પડા હમે,

ગલેમે બાંધકર અપને વોહ જુનાર.
રખાયા સામહને અપને જુતોડા.
સો વો હજરત અલી ખેરમે આમ,
નસી હતકી જખાંઠા અપને ખોલે,
કે સીજહદ હકત આલાકા સજખાર,
જીને પયેદા કીયા હયે જીસમે બાંઠા.
હસે કરના હયે સીજહદ સખ્યે વાજખ,
તુ હઠ ચલ યહાસે શાહે અમ્મીયા પાસ,
ચેહ બોલે ઔર પકડા હસેકા તખહાય,
હસે લેકર નખીકે પાસ વો આયે.
કહે અખ તુ પુઠકે દીનમે આ.
ચેહ સુનકર ખાત હજરતકી જખાંસે,
ખખર પાકર હિતર આવે તુ મહારી.
જુબરગઈ ઉમર મેરી તીનમે સાલ,
સુનો કહેતહું તુમસે ઉમર હસદી,
અગર વોહ દીનમે આવે તુ મહારે,
બગયેરજ હુકમ હરેકે મયેન કુછ કાન,
નખી ફરમાયે સુન ખરેહ મનકા તુ બ,
હકીકત બહે ઔરતકા સુનાયા,
ખહોત દીનકી થી પુઠ્ઠી વોહ અયાર,
કહે હજરતને હસે સમઝાકે હસકો,
હશરકા રોજ જખ હોવેગા કાયમ,
સુની હજરતસે બે બોલી યહી ખાત,
વહેકીન મુદ્દઆ રખતીહું દીતના,
ઈસી જંગલમે ચેક કુંવા બડા હયે,
ન કોઈ દીનસાન બે હસ કુવે પાસ,
અગર કોઈ હસ કુચેકે પાસ બેવે,
સો વહાં બકર કરે કોઈ પહેલવાની.
તુ મહારે દીનપર લાઈ મયે ઇમાન,
મોહમ્મદ સુનકે હસ ઔરતસે ચેહ ખાત,
અયેસા હયે કોન બે હકકી રખાવર,
સુખન ચેહ માલીક અઝહરને સુનકર,
યા વોહ ચહા વહાસે કોસ છે સાત,
લીયાયા ગુરજ અપને હાથ લારી,
દુખે જખ દુરસે વોહ શેર અઝહર,
કીથે માલીકને જરખ હસ શેર નરપર,

હુવાયા પુત પરસ્તીમે ગીરફતાર.
કરે હરખાગ વોહ શીજહદ ઉન્હોડા.
કીથે હયે શાર ઔર હરેકા ધીટાયે,
બે ઈસ મસરકસે મું મવસાને બોલે.
બે હયે કોનો જહાં પયેદા કરનહાર.
કીયા હયે જીસને અકલ ઇમાન હમકો,
કુફરકા ઔરે અપના મજહબ,
મુમલમાં હો કુફરકી છોટકર આસ,
ચલે લેકર હસે અપને તખી સાથ,
નખીને દેખ હસકો અયેસા ફરમાયે,
છુપે બે લોગ નેરે મંદે તઈલા.
કહાં બાગે હયે મેરે લોગ યહાસે,
ખીયાખાનમે છુપે બાગે ફરાંરી,
મેરી ઔગત હયે તુન ઉમકા સુનો હાત.
હયે સન ઔર સાનમે તીનસો ખન્નકી.
મુસલમા મયેબી હોજ ઔર ખેશ મારે.
કીયા નહી હું કીયા નહી હું નન્નજમ.
તુ હસ ઔરતકા મેરે રખારે આ.
નખીકે રખક હરેકા ખુસાયા.
કમાનકે મીસલ હસકી પુસ્ત ખમદાર.
પુઠકે દીનકો ધીખતીયાર કર તું.
ન હો તુજ આતસે દોગખ મજહબ.
મુસલમા હોજી સખ ખાનદાન સાથ.
સો તુમસે અરજ મયે કરતીહું અપના.
સો બાધ ઔર અઝહદા વહાંયેક બડા હયે.
અગર બેવે તો છોટે બનકી આસ.
તો બાધ ઔર અઝહદા હસે ફાડ ખાવે.
લેઆવે ખેઅકર ચેહ કોલ પાની.
કખીલે સાથ મયે હોજી મુસલમાન.
લગે કહેનં સહાયેસે ચેહી ખાત
કમરેકા બાધકે મારખીન હો અઝસર.
લીંચે કઈ પહેલવાન અપને મરાખર.
હુયે રખત નખીમે કર મુલાકાત.
ચલે કુચે તરફ કરકર સવારી.
સો દોડ માલોક ઉપર હમકા કરકર.
સો હયેખત ખાકે ભાગા શેર કરકર.

બી પીછે ભગા ઉરે અઝદહા બે,
પહેલવાનાનકે હરસે જી છુપાએ,
દીલેરા સાથે વહાં માલીકને આકર,
ધુવાં વહાસે બેઠીખીયાર આતા,
ઉતર વોડેસે વોહ નજદીક જાકર,
ખડાશા વહાસે આયા શોરો મોગા,
ધુહી આવાજ આયા ભાગબગે,
સુની માલીકને યેહ આવાજ જીમ વઠત,
કહે કોઈ ઈમ કુચક ખીચ બગે,
જે થા હમરાહ માલીકકે જવાન એક.
કહા માલીકકો હુએ યેહ કામ મેરા,
રસી ધોરેકે ઉપગથી બધી મો,
રસીકા એક સીંગ બાંધ કમર સાથ.
ઉતરકર જામ હુવા કુએક અન્દર.
બી ઉસ કુએમે ઉસકા કાટકર સર.
ભગે રોનેકો માલીક ઔર યારાં.
વોહ તન બેન પટથા સો ઉઠાએ.
હકીકત સખ કહી રોતેહુએ વોહ,
નબીજ ફીકર દીલમ બહોત લાએ,
અવલ હકે સલામ દે ઔર નહીયત,
કુવા ઉમમે અધારા સખ હુએ કાલા,
કે જો રુએ જમી હુએ કુશાદહ,
વલેકીન વોહ મુકામે ખોંકે ગમ હુય,
કે વોહ હુગા મકાને જીન્નીયાંકા,
કે હુએ હુએ ખતજહહ આવાજ વહાંકા,
ન તાકત હુએ વહાં બએ ખસરેકા,
મગર ઉન્સે જો તાકત વર સો હુએદર.
અલી હુએદર તો અએસા હુએ જખરદસ્ત,
તમામ આલમ હુવા હુએ ગર ઉન્કા.
યેહ વોહ હુએદર હુએ જખ શમશીર કરત.
કે ઉસને બુલહમા ઔર મલહમાકા,
લીયા હસન સલાસીલ ઔર ફીખર,
બુતોંકો તોડકર કીએ વીરાન,
અગર જીનોસે વોહ લહરેકો બવે,
સુની જખરીલસે જખ હજરતને યેહખાત
હુએ તઈઆર હુએ હુયદર જીનોપર,

કુએમે બંકે ફેરે હુએ વો હરદો.
કુએમે બંકે અપના જીવ બચાએ.
જો દેખે ઉસ કુએમે નીગાહ કર.
હુજીમ ઉસકા ફલકપર પોંકોય બાળ.
સો એક કુએમે ડાલે હુએ વો પત્થર.
ખીયાબાન ઉમ મલાવનસે હુએ હરબા
તુમ્હી પેચારગાં જીઓંકો બચાએ.
કીએ નખ અપને દીલકો બહોત સખત.
હકીકત વહાંકી લા મુઝેકો સુનાએ.
દે થા નામ સૈયદ ઉન્કા ખડા નેક
કુએમે બંકે દુક કરતાહુ ફેરા.
લીયા હુએ ખોલકર જહદીસતી વોહ.
લીયા હુસરા માલીકકે વોહ હાથ.
તખ ઉમ રસીકે તઈ કાટી સરાસર,
બી ઉસકા તન સટે કુએસે ખાહર,
મોહીખ્યાં ઔર સારે દોસ્તદારાં,
મોહમ્મદ મુસ્તફાકે પાસ લેઆએ.
હુએ ગમગીન મોહમ્મદ ને સુને જો.
ઉસી હાલતમને જખરીલ આએ.
મોહમ્મદકો કહે ખાદખજ હકીકત.
હુએ ઉરે નીચે મખ રોશન ઉબલા.
હુએ ખરતી હરમે હરસેલી જીયાદહ.
કુહુ મએ નામ ઉરુતકા બેરૂલઅલમ હુએ.
જો હુએ આલમ જખરદસ્ત ઉસ મકાંકા,
સુનેયે સો વહી થા જીન્નીયાંકા.
જો કોઈ ચલ કે બવે ઉન્કે ધરકો.
કે જીરમે શેર ગાલીબ આ હુવાંપર.
કરેગા મારકર દેવો કે તઈ પસ્ત.
ફતાહકા હાથે હુએ શમશીર જીસકા,
જહાંકે પહેલવાનાન જર કરતા.
જો મારા હુએ અમદ ઔર અમલકાકા
કીલ્લા સારે લીયા હુએ ખીનકર હુએદર.
કીયા સખ બુત પરસ્તોંકો પરશાન.
તો બેશક ઉન્કે ઉપર ફતાહ પાવે.
કહે મવલા અલીસે તખ બુશી સાથ.
ફતાહ હુએ હક તઆલાસે મુકરર,

હુએ અસવાર તથા દુલદુલપે હુએ ફર,
રખાજની ને વહાંકા બાદશાહયા.
રખાજનું યું કહા લશકરેકા અપને,
કહા જીનો સતી ઉને બજાદહો.
બડા હુએ પહેલવાન એક લડનેહારા.
ઉસે લડનેકા બેજા મુસ્તુદાને,
તુમ્હી લાખોસે હૈ જીનોં પરી દેવ,
બહોત દીનસે મુએ હય દેખની આસ,
ઈતનેમેં જા વહાં પોહોચિ હુએ હયદર,
કહા તથા રખાજને તૈ ફુરકા જા,
સવારે અઝહા પર હોકે તઈ ફુર,
વોહ સત્તર ગજકા કહથા ઉરકા ઉચા,
લીયા એકે સાંપકા આબુક બનાકર,
કહા હુએદરસે તુમ મુઝેકા પીજીને,
પહેલવાં હું હજારો ખીય ખરાહુ.
બજાજ સીદી ઉતર આવેહો ક્યુંકર,
તુમ્હે કુચ યાદ હુએ અફસુન બદુ,
યહાં બેરૂલઅલમકે ઈસ શહેરમેં,
કીઈ દુન્યામેં દેવોંકી ખવારી,
ચેહ કહેકર વોહ કીયા હમલા અલીપગ,
હો કાનોં ઔર અંખીયાં નાકમેંસું,
અલીને તથા ચલા તેગે દુસરેકા,
વોહ સર બકર પડા તીનસો કદમપર,
હો ગમગીન અપને સરપર હાય મારેં,
લી એક કીરતાસ જીની લાંટગે અસવાર,
લગા મવલા અલીસે બોલને વોહ.
કે હું મએ બાદશાહ રૂમા મીસર શામ,
કે ચેહ જીનોંકા હુએ બેરૂલઅલમ યાહ,
કે હુએ અફસુન તુએ બદુગરીકા,
કે બદલા ખુનકા મએ તૈફૂરકે તઈ,
ન જાનો તુમ જીસે મારાહુ અબ મએં,
ચેહ કહેકર લાંટગાં ઉસને ઢોડાયા,
કીયા વોહ હાય ઉચા મારનેકા.
ગીરા કીરતાસ હો તુકડે ને ઢોકર.
કહા સમરાતકો ઉજને ખુલાકર,
કહે કીરતાસ ઔર તૈફૂર મારા,

ચલે બેરૂલ અલમકી રાહ લેકર,
અલીકે ડરસે વોહ હુએખત બજાહયા.
અલી આતે હુએં યહાં અપનેસે લડને,
તુમ્હી લડનેકા ઉસસે મુસ્તએદહો,
જહાંકે સખ પહેલવાનાનકા મારા.
વોહ ચાહતા અપને ઉપર ફતાહ પાને.
પહેલવાનાન ખડે હૈ ઉસકો પક ડલેવ.
સૌ આતા વોહી હુએ ઈતનેમેં તુમ પાસ.
ખડે જા સાંમને શેર ગજનફર.
તુ હજરત શાહકો જીતા પકડ લા.
પહેલવાં યા બડા જીનોમેં મરાહુર.
બડા એક અઝહા ધોડાયા ઉરકા.
બડા વોહ રૂખરૂ મવલાકે આકર.
દે શાહે ચીન મહાચીન મુઝેકા બને.
મએં જીનીહું મેરા હુએ નામ તૈફૂર,
ઉતર આવેહો તુમ ક્યુંકર અએ હુએદર.
ને પાએ ઈસમકાંપર તુમને કાબુ.
તુમ અપને પાઓસે આવે કબરમેં.
કજા આઈ યહાં દેખો તુમ્મારી.
શી ઉરકે મુંહુમે આતશ પ્રકની અખધર.
અમારે આગકે ઝાંટ વહીયું.
કીએ હુએ સર જુલા ઈરકે બદનસો.
હુવા તૈફૂરકા ગમગીન વોહ લશકર.
લગે રાને ચીલ્લોનેકા વોહ સાહે.
ખડા મએદાનમેં આકર ઉસી ઠાર.
કે હું મએ કીરતાસ જીનીહું સમઝલો,
કે જંગપારો જીશમેં હુએ મેરા નામ.
તુમ્હી યહાં કીસ તરેહસે પાએહો રહા.
નહી દુન્યામેં સાહર તુમ સરીકા.
લેજીગા ઔર માંગા તેરે તઈ.
જાગરદરતાં એકસે એક યહાં હુએં.
અલીકે સામને વોહ અલકે આયા.
કબરસે હો દો તુકડે ગીરપડા વોહ.
હુવા દુખસે રખાજની વોહ અખગર,
લડાઈ કર તુ અબ મએદાનમેં બકર.
તુ બદલા ઉસસિતી લે અપના સાહે.

હુવા અસવાર ઘોડેપર વોહ સમરાત,
 કે મએ સમરાત શાહે રૂમીયાહુ,
 મુરબ થા હાયમે ઉસકો ઉઠાકર,
 અલીને ઉસકો મારા હએ બુલકુંકાર,
 વોહ બુલકુંકારને યું ઈસકો તોહા,
 ગીરા હાથી સરીખા દેવ વોહ જખ
 સો એક એકકો અલીને હએમે મારે,
 રચ્ચક ઉરને લગા યૌર મમ કીયા હએ,
 બે રચ્ચકે મરબખાંપર આઈ મુસલીલ,
 ખુલા ઉસકો કહા અએ નેક ફરબંદ,
 પહેલવાન અપને લશકરે બે સરદાર,
 સો ઉનેકે પુનકો અખ કન્ડ લે તુ,
 વો ફરયાઈ ઘોડા ઉસકે નીચે,
 દેખેજખ ઉસીકે તઈ હબરત અલી શાહ,
 કે સરપર તાજથા જરરીને બહોત પુખ,
 લતાફતમે થા વોહ પાક મુરત
 જવાનીકે મરક નાજુ અદાસે,
 અલી તુમ ઈસ જગહપર આએ ક્યુંકર,
 મેરી મા કુપ્તર શાહે પરી હએ,
 મએ હું રાહીલ રચ્ચક જિજીકા ફરબંદ,
 કીયા હમલા યેહ ઠેહકર મુરતુબપર,
 કેહે બેહતર હએ અખ તુ હો મુસલમાન,
 પદકકર કે જમીપર જરખ પુરા.
 જવાનીપર તેરે મુઝ રહમ આયા,
 મુસલમાં હોકે રહે અમનો અમમિ.
 રચ્ચક જિજીકા સર તનશે બુલકા કર,
 કરેગા ઈસ મકાંકી બાશાહી,
 હુઆ રાહીલ મુસલમાન લાકે ઈમાન,
 ગલેસે તખ હસે અપને લગાયા,
 કેહે તુ ઈસ જહાંકે ગમસે આબદ.
 તમાશા દેખ મેરા હસ મકાંપર,
 કીયા રાહલ નબીકા કીન ઈપતીયાર,
 સો રચ્ચક મરબખાને દેખ ઉસકો,
 મુસલમે આકે વોહ હાહીકા નોંખા,
 કેહા ફરબંદને ખોયા મેરા નામ,

અલીકે રૂપરે આકર કીયા ખાત.
 પહેલવાનોંકા બહલા હું તુમસે.
 કીયા હમલા ઉસને મવલા અલીપર.
 લગાઈ સરમે ઘોડેસે કુઈ પાર.
 હુએ ઉસકે કો તુકડે યૌર ઘોડા.
 ઉઠા સોશા ફુગા છુનોમને તખ.
 પહેલવાનાન કહી હથકર કે સારે.
 હમારે પહેલવાન મારે બહોત ગએ.
 ઉઠા ફરબંદ ઉસકા નામ રાહીલ.
 તુ બ મએદાનમે લડનેકો કીલખંદ.
 અલીને હએ સરે સખ માર એકકાર.
 લડાઈ કર તુ બ હબરત અલીસુ.
 ચલા તલવારકો રહીલ સો ખિચે
 કે વોહ લડકા હએ મીસે મેહર યૌર માહ
 મુરસે થા કેમરમે બંદ અસલુખ.
 બનાયા થા પુઢાને આપ મુરત.
 લગા આં ઘોલને નાજુક સહાસે.
 બખુજ સિદીકે રાહ પાએહો ક્યુંકર.
 કે સખ પરીચોએ જિસકી સરખરી હએ.
 વાહીં હએ મરબખાંકા મુન તુ કીલખંદ.
 કીયા રાહીલ અલીને હએ ઉઠાકર.
 નહોંતો ઈસ ધડી ફુગાં તેરી બન.
 કરેગા હાહ તેરે મુરા મુરા,
 તલી મએને તુએ જિતા ઉઠાયા.
 કે હો પુશહાલ તુમ કોનોં, જહાંખે,
 બીઠકંગા તુએ મએ તખ્ત ઉપર.
 ફીરે ઉસ મુસલમે તેરી કુકાઈ.
 હસે લે પ્યારસે તખ શાહે મરદાન.
 અપને ઘોડે ઉપર ઉસકો બીઠાયા,
 રહેગા વહાંલી હ જખતમને શાહ.
 બે મએ શમશીર કરતા મુશરીકાંપર.
 પુઢાકા શકર કરતાયા વોહ હરખાર.
 લગા રોને બહોત સોશા ફુગાંમુ.
 આમુઢા અપને રૂપખારસે પોંખા,
 કીયા હએ યેહ મરામર બદ અંબાખ,

પડી એક કરકે જરી ઈસ તરહસે,
તુમ્હી તો લાખ હો જિન્નોં પરી દેવ,
સલી એક દીલહો ઉસપર ફટ પડના,
ખડાસા શેર ઔર ગોવગા ઉઠાકર,
અલીને તખ જખાંઠા અપને ખોલે,
જગહપર અપને કાયમ રેહ ખડાતુ,
ન કર તુ ખોદ અપને દીલમે હિગશા,
મુએ હરએક લડાઈ મે ખુદાવન્દ,
યેહ બોલે ઔર નારા કરકે હુએદર,
યલે હરએક તરફ જખ મારતે વોહ,
થે ઘોડે ઉન્હોંકે શેર અઝદર,
અકલે પાપીયાદે શેર સફદર,
હજરો સવાર ગીરાએ દેવસે જન,
કીસીકા સર જુદા ઔર હાય કીસકા,
વો જુલકુકારકા જીસદમ કરે વાર,
ઈતે મુરદોંકે ગજ વહાંપર પડેથે,
સીફત હસ જંગહી કયા કોઈ કરેગા,
હુએથે ખુન ઈતને બેશુમારી,
ન સકતા હુએ ખયાંકરને મગર અખ,
બે સત્તર રોજતક હજરત અલીને,
નમાજ ફરજ અકા કરતે અલી જખ,
વોહ જુલકુકાર ખાબુ પાસ ધરતે,
ન તાકત થી કીસે નજદીક હોયે,
વોહ જુલકુકાર ખનકર અઝદહા હો,
હુવા આજીજ બહોતા જીનોંકા લશકર,
ઈપાદતકા ખયાં શેરે ખુદાકા,
ઈપાદતકો ખડા રેહતા હુએ જખ વોહ,
બી ખનતા તન ઉસીકા પહાડ જએસા.
કહે આકર કે યું જખ સખ જીન્નોને,
હમ સખસે ખડા હુએ ઉસકા અંડ.
અલી હુએદરને યું શમશીર કીતા,
રખદ સુનકર કે યું બોલા ઉન્હોંકો.
નહી હુએ ઈસ તઅજુબકો નીહાયત,
અકલે શખ્સને કર જાં કીશાની,
સુનેગા જખ હસેગા તુમપે આલમ,

લગા કહેનેકો વોહ અપને સીપાસે.
અલી હુએદરકા તૂમ સખ ધેરકર લેવ.
સો ઉસકો મારકર સખ ચુર કરના.
યલે હો એકદીલ સખ મુરતુખપર.
દીવાસેકા સુખન રાહીલમે બોલે.
અખ મએ દિન સભોંકો મારતાહુ
ખડા રહે દેખ ત મેરા નમાશા
મએ કેતાહુ વ જકરસે અપને ખુસ્મન્દ.
લીએથે કાયમ વોહ મદ દોનગ.
મડા જખ જિન્નીયાકે કાટતે યે વોહ સર.
નગ વ અઝદહાપર અખવાર અકસર.
વો સખ જિન્નોકા યા નવ લાખ લશકર.
ખીએકે બાદમે જા ઝાડકે પાન.
કીયા હુએદરને હેગા પાએં કીગકા.
સંદ અકબાગમે બહોતોં કે તર્ક માગ.
કે રસ્તે બન્દ કરનેકો હુએથે.
કરે તો હો ખરન કરના સહેગા
કે નદીયા ખુનકીથિ વહાંપે જરી,
મએ કહેતાહુ સુનાયેહ મુખતી મર અખ,
નમાજ હુગીજ કજ કી નહી વહીને,
જમીપગ રખતે જુલકુકારકો તખ.
ખુદાકા જીકર માંમે વસવાસ કરતે,
અગર હોયે તો આપના જન ખોવે.
નીકત જએ વોહ એક હમમે હરસુ.
ગએ જખ રખદ જીન્ની પાસ ફીરકર,
કહે વો સખ હકીકત અઝદહાકા.
તો શમશીર ઉસકી ખનકર અઝદહા હો,
કે હોતા મુ ઉસાકા ગાર જસા.
કે નહી તાકત હુમે નજદીક હોને.
હમાગ જસપે નહી ચવતા હુએ કાયુ,
હમારા સારા લશકર જેર કીતા,
અરે બેઝેરતો નહી શરમ તુમકો,
ચલેગી સખ જહાંમે યેહ હીકાયત,
કીયા નવ લાખ લશકર ખુલધાની,
મુએ ઈસ ખાતકા હુએગા બકા ગમ,

ચેહ ફેલકર આપ વોહ ધોહા મંજાકર,
 દો સર ઘોડેકે ઘોર અંખિયા ચાર,
 જીતે દેવાથે બહુગરાં સખ,
 ઇસે કુંકો તૂરહે આતશ ખીલાકર.
 સુને સો ઈસ તરહ સખ કુંક મારે,
 દેખા હઝરત અલી ઐરે આતશ.
 જો વોહ શમશીરકા દેખે તેો હુએ આગ.
 જલાએ દશ હજારાં દેવ ઔર જિત,
 કુંએમેમે ધુવાં બન ગંગ કાલા,
 દેખે અસહાન પચંગબરને જળ દૂત,
 કે ઉસ કુંએમે હજરત અલી કો,
 ગુબાર હુગકાદો અંધકાર ધુવાં,
 મોહમ્મદને કહે જીતહાર ચેહ ખાત,
 નહી હુએ મુરતુજાંકા એકકા ડર.
 ચેહ ફેલકર સાથ સખ યારોંકા લેકર,
 સુને હઝરત કુંએમે ડાવકર મર,
 વોહ ન અગર હીન નહ કહેતે હુએ સરવર.
 કહે તુમ ચા અની કીસ કામમે હો,
 સુને હજરત અલીને તખ દીયાહુએ જવાબ,
 નહી હુ ઔર લગામ ની મકાંવર.
 સુન આવાજ જળ યારોંને હુએદર.
 અલીને જિન્નોં દેવ ઈતને હુએ મારે,
 કીએ સખ રમ્મકે હુએ પાત પ્રચાહ,
 કે આપા ખપ ગયા હુએ અપના લશકર.
 રમ્મ જીન્નીને સુન ધોહા દટાયા,
 વોહ ઘોડેકે દો પાં આદમ સરીકે,
 રમ્મકે હાથ ગરસી અઝરહાકી,
 અલીકી તેગ ખીજડીસી નીકલકર,
 ધુવાં ફીરે ઉસ કુવેસે બહાર આયા.
 ખના વોહ રમ્મક તખ હાથીકી સુત,
 અલી પીછે લગે તખ વોહ ખના ખાખ.
 અલીને દોહ ઉરક મુતરીત ખા
 ગુરજ સો મનકા પથ્થરકા હોહકર,
 પકડ માવલાને ઉસપર જલદ હોહન,
 તખ ઉસકે ગુરજકે તુકકે હુએ દો,
 જમીમે ખુસે ગહ તલવાર હુએદર,

હતીયારાં ખાંધકર લડનેકા હાજર.
 હુવા વોહ રમ્મક જીન્ની ઉસપે અસવાર.
 ઉન્હોકે હાથ દે સખસે કહા તખ.
 રમ્મક હાથો અલીકા તુમ જલાકર.
 મો ઉસીમેસે નીકલ બેહુદ કુવારે,
 કીયા શમશીરસે સખ જર આતશ.
 ગએ વોહ રમ્મકે લશકરમે ફીર ભાગ.
 હુવા અંધકાર વહાં તખ છુપાડીન.
 હુજુમ ઉસકા ત્રગા હુએ લામોહાલા.
 મોહમ્મદને કહે તખ અદુ હુએ જુદ.
 જલાએ જીન્નીયોંને ઉસ વલીકો.
 કુંએમેસે નીકલતા બહાર ધુવાં.
 ન બોલો વેહ સુખન અપની જખાં સત.
 કે વોહ હુએ અજબેખ કુલે મુજહર.
 ચલે આએ સો ઉસ કુંએકે ઉપર.
 કીએ આવાજસે નઆરા પચંગમખર,
 ફરીન્તોને સુના હુએ આસમાંપર.
 હકીકત ક્યા હુએ વહાંકી હમસે બોલો.
 રખો ખાતીરજમાઅ મનકુલે અખવાખ.
 લડાઈવર ખડાહુ જીન્નીયોંપર.
 હુએ ખુશકાલ યારોંને પચમખર,
 કે જરી લહુકે દરીયાથે સારે.
 ગઈ લશકરકી સારી ઉમર ખરખાહ.
 રહા બાકી જો હુએગા વોહબી અખતર,
 અલીકે સામને લડનેકા આયા.
 દો હાથોઉરકે જીં હાથાં હાથીકે.
 બી ઉસકે મુહમ્મદસે આગ ઝડતી.
 જલાઈ નાંપકે મુહકો વોહ અલકર.
 કે જીંહી આસમાંપર અખર છાયા.
 અલીને હાથ પકડે ખિત જરૂરત.
 શીકલ ખન જોરકી જાને ત્રગા ભાગ,
 તો દેખ અફરીત ખતક સામને આ.
 વોહ આહા મારને મનતાંકે સીરપર.
 અત્રાપ તો ઉરક ખરકે ઉપર.
 હુસે ઔર હુસકે ઘોડકા હીએ દો,
 હુસે જીખરલને પકડે હુએ આકર.

અગર જીવરીલ હસેકા ના પકડતે,
ગિરા જળ રમ્મદ જીની ઊસ મકપગાં,
લગે કહેનેકા મહદ શાહે મરદાં,
અલી શાહે મરદાં હોકે પુશ વકત.
લીએ રાહીલેકા અપને સાથે આની.
મોહમ્મદ મુસ્તફા ઓર શાહે સફર.
સૈયદે સરકા ફીર તનસે મીલાએ.
ફીએ કોટ ખડે મીલ સુકર સાર,
વહાં તખ પીરજન હોગયે મુસલમાં,
વોહ રાહીલને નખીકે સામને આ,
નખીકે ગીરે લખ વોહ નાલેનકા લેકર,
નખીકા પહોં કલમા લોકે દિમાન,
મોહમ્મદ ઓર અલી તખ હોકે રાજ,
હસે જીનોંકી સરદારી હીએ હએ,
જમીકે બાદર તુમ આના ન બિનહાર,
નખી ઓર મુરતુખ પુશ હોકે હસેકા,
આપલી વહાંસે તખ હોકર રવાના,
સો વહાંકે લોગ પુશવકતી ફીએ હએ,
સન આદહ થા બારસેકે ઉપર,
તખ હસ એયામેં ચેહ જીકર સાર,
એ કુજ થા સો ફીયાહું સખપે બહીર,
રીસાલા પ્રારસીયા હસકા મસ્તુર,
કે તા હરએક મતલબ હસકા પાવે,
અજીમુદીન અખ ખામેશ કર વુ,
કુઈ હએ જંગલી તમામ ચેહ ખાત,

જમી નીચેલી માહીયાં સોર્ખી કટતે.
ક્રિયા હે અલઅ માન તખ હસકા લશકર.
હુંએ હએ સીદકે હીલસે સખ મુસલમાં,
કુએસે બાહુર આએ હએ જમી વકત,
સૈયદે મરકા ઓર એક રોલ પાની,
મીલે હએ ઓર અસહાયે પથમજર,
કુઆ મોગ હોસે ફીર હસકા જી લાએ.
જીતેયે દીનકે રોશન સીતારે.
હુવા સારા કખીલા સખ મુસલમાં.
દીને દિમાન ફીર લાયા હએ તાખ.
ક્રિયા મુરમા હસને આખોંકે અન્હર.
હુવા રાહીલ બમએ લશકર મુસલમાં.
ક્રિએ હસપર નીગાહ સરકરાજ.
લી હસે અહદીપેમાં સખ ફીએ હએ.
કોઈ આદમ નહીં કરના ગિરફતાર.
રવાના તખ ફીએ હમેકે મકાંકો.
મદીને આએ હએ શાહે જમાના.
મુખારકખાલીયાં દીનકા ફીએ હએ,
ગએ હિજરતસે હજરત મહંકે મુજરકર,
મોહમ્મદ ઓર અલીકા આલકારા.
મુનાયા હું મએ યારોંકા સરાસર.
ફીયા હિદી જખામેં હરેકા મજહૂર.
બલદ હસલી સમજકે ખીચ આવે.
જીકર તમામ કર સદવાત પહ તું.
મોહમ્મદપર કહે સખ મીલકે સદવાત.

તમામશુદ.

હુસેન મિરઝા બુકસેલર, નિશાન પાહા રોડ

મુંબઈ નં. ૬

મુદ્રક—જમરામ બાપુજી માલપેકર બીજારકાજી કાપખાના, ૧૭ ૧૬-૨૬

દાખ્યાન 'હર મુંબઈ નં. ૬

મકાનકર—હુસેન મિરઝા બુકસેલર નિશાન પાહા રોડ મુંબઈ નં. ૬

उरदु बुवान ओर हिटा हरफोमें पढनेके काबील किताबें.

हुसेन भिरआ युकेसेवर नीशान पाडा राड मुज न.६

उरदु बुवान ओर मुजगती हफ्त म पढनेके काबील किताबें.

मोलुद सरीफ	०-४-०	कुगन सरीफका	नावेन	३. आ	३. आ
ताता मेना ८ भाग	० १४-०	पहला मीपारा	०-२-०	उसुर दीलआरा	०-१-०
इलकी कली	०-२-०	किस्मा भाहु	०-२-०	मासतरा मेरी	०-१-०
हदायतुलमुलमीन	०-२-०	बुह की अरो	०-२-०	कमशानभायी	०-१-०
कव्वाला कामाईफीक	०-८-०	दिलरुबा माशुक	०-२-०	पावारीका आशीक	०-१-०
मालुद गुलजार जन्नत	०-६-०	चमकती बिजली	०-२-०	मुंयभके मखदुर वभाउरु मुकम	०-१-०
शहादे करबबा	०-६-०	कैसा बलिया फुरकी	०-२-०	पील नाटो भावन मेकवानौ	०-१-०
जगनामा जेतुन	०-५-०	नाजमद कुला	०-२-०	लोदरे फसाम जपता ह	०-१-०
पिभारीरका भाशीक	०-३-०	कव्वालाका माशुक	०-२-०	ओके इपीया	०-१-०
बैबा मजनु	०-३-०	शहादत नामा	०-२-०	बोले कमलाम	०-१-०
इन्तरसभा	०-३-०	सखावत नामा	०-२-०	मुये-शान म	० १०
पनसुरा	०-३-०	सकगत नामा	०-२-०	भीमानी मकरी	०-१-०
किस्मा खलोका हारुन	०-३-०	साजाको जोगन	०-२-०	अनी बेनी	०-१-०
रसाद का	०-३-०	रंहीबाजकी ज्ञान	०-२-०	रोयनाका मुलाम	०-१-०
किस्मा गुलसनोवर	०-३-०	जक नामा	०-२-०	८ जे हसन	०-१-०
जाम जवावी	०-२-०	नूर नामा	०-२-०	गुगली पुतली	०-१-०
शहरा बहार	०-२-०	बोलता मैना	०-२-०	कुलीना कछी	०-१-०
लतोफे शिबक	०-२-०	जारीका बरन	०-२-०	बकरहु * ना भी न. मी गजल मववाली.	
गव्हाजान	०-२-०	चुरनका लटक	०-२-०	प मे. अ लखमन नका तसमेरोका	मुनका लटका ०-२
किस्मानाजनी पठन	०-२-०	ज. नायाबीकलअलसका	०-२-०	मदना	न मे मे कुना ०-२
		पाननामा वफानामा	०-२-०	रनाकाडी मईरीक	उमा आंभे इरीली ०-२
				रुनाकाडी माशुक	अजमपुडी माशुक ०-२
				ना मे कुवाली	आसक माशुक की छेउआ ०-२
				मोक्षनी भन.	जोहो कुवाली ०-२
				आकुरे अनअम	पावारी जोगन ०-२
				नीमाके अलमुक	शिरोमे इनाम ०-२

निशानपाडा राड मुबदे न. ५.

